

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 20/15
מיום חמישי, ד' בשבט תש"פ, 30.01.2020

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 20/15

מיום חמישי, ד' בשבט תש"פ, 30.01.2020

נוכחים:

1. ראש העיר - מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר - ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר - פאלי כהן
4. סגן ראש העיר - מר חיים מסינג
5. חברת מועצת העיר - גב' דורית בן מאיר
6. חבר מועצת העיר - מר תם ליפשיץ
7. חבר מועצת העיר - מר אלי מזוז
8. חבר מועצת העיר - מר דורון מלכה
9. חבר מועצת העיר - מר יהודה דנינו
10. חבר מועצת העיר - מר משה חזות
11. חבר מועצת העיר - מר רועי גבאי
12. חבר מועצת העיר - עו"ד מאיר דהן

חסרים:

13. חבר מועצת העיר - מר שחר סימנה
14. חברת מועצת העיר - גב' לינה שרון
15. חבר מועצת העיר - מר מאיר שטרית

משתתפים:

1. מנכ"ל העירייה - דוד שטרית
2. גזברית העירייה - תמר קופר
3. הלשכה המשפטית - עו"ד טובה שפירא-אלטמן
4. דובר העירייה - אריאל הלר
5. מזכירות העירייה - יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. הצגת פרויקט חינוכי לילדים – "הסכנות ברשת" ע"י חברת המועצה גב' דורית בן-מאיר.

2. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
516	מרחבי למידה (M21) בבי"ס רמב"ם ובן גוריון	160,000	מ' החינוך
517	מיחשוב מוסדות חינוך	1,300,000	ק' פיתוח
518	נגישות אקוסטית לגנ"י מגרש 211	30,000	מ' החינוך
519	תכנון מבנה עירייה חדש	200,000	ק' פיתוח
520	תכנון פיתוח תל יבנה	1,000,000	ק' פיתוח
521	הקמת אולם ספורט בנאות שמיר	7,800,000	2,979,920-מ' התרבות 4,820,080-ק' פיתוח
522	תוכנית רובוטיקה לבתי ספר	288,000	252,000-מ' החינוך 36,000-ק' פיתוח

3. עדכון תב"רים כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון	תוספת	הפחתה	מקור מימון	תקציב מעודכן
508	בניית 8 גנ"י בנאות שמיר	תק'-8,500,000 ק' פיתוח- 8,500,000	3,122,020	1,822,000	תוספת- מ' החינוך הפחתה- ק' פיתוח	9,800,020
432	בניית בי"ס יסודי דתי 18 כיתות	תק'-20,601,190 פיס-4,583,880 מ' החינוך- 4,517,310 ק' פיתוח- 11,500,000	3,917,952	3,917,952	תוספת- מ' החינוך הפחתה- ק' פיתוח	20,601,190

4. אישור חוק עזר ליבנה (שמירה ושיפוץ של חזיתות בתים), תש"פ 2020.

5. אישור פרוטוקול ועדת מלגות מיום 6.1.20.

6. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מס' 1/2020 מיום 19.1.20 בנושא תמיכות לעמותות

הספורט.

7. ביטול הוועדה לקליטה ועליה.
8. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר משה חזות בנושא "הצבת מפעמים (דפיברילטורים) במתחמים השונים".
9. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רועי גבאי בנושא "מדיניות צהרונים ביבנה".
10. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רועי גבאי בנושא "תעדוף עסקים מקומיים בהתקשרויות עם העירייה".

1. הצגת פרויקט חינוכי לילדים – "הסכנות ברשת" ע"י חברת המועצה גב' דורית בן-מאיר.

צבי גוב-ארי: ישיבת מועצה מס' 20/15. בחרתי להציג בסדר היום בישיבה הנוכחית פעילות מאוד מיוחדת שנעשתה על ידי חברת מועצת העיר, שעיקרה בעצם ניסיון להגן על צעירינו מפני תחלואי הרשת. זו פעילות שנוזמה חד משמעית מא' עד ת' על ידי דורית. ובסופו של עניין קיבלה פריסה מאוד רחבה ביישוב, והיא תגיע לכל אחד מתלמידינו בבתי הספר העל יסודיים וכנראה גם בבתי הספר היסודיים ברמה של כיתות ו'. היתה כבר ישיבת הנעה אחת. העניין יצא לשטח. מתואם עם כל המערכת העירונית. יוזמה מאוד ברוכה, שפשוט מטופלת מא' עד ת', ויכולה להביא לתוצאות באמת שישנו את המצב מבחינת הנגישות וההשפעה של הרשתות החברתיות על נערינו הצעירים במסגרות בתי הספר. אני מבקש מדורית, בבקשה. לפני כן אני רוצה לומר לך תודה על היוזמה וכמובן על הביצוע, שהיה ברמה יפיפיה, תודה.

דורית בן מאיר: ערב טוב. בעניין הסכנות ברשת, אם אנחנו הולכים אחורה, בגדול, אני אעשה את זה ממש ב-10 דקות, כי זה המון. גייסנו בין 35 ל-40 עורכי דין מהאזור, כדי שירצו בהתנדבות בבתי ספר. ערכנו פגישות עם מנהל החינוך. עשינו תיאומים, ישבנו בסינרגיה מושלמת ומותאמת עם כולם. ערכנו בלשכה בראשון לציון פגישה עם עורכי הדין המתנדבים. הצגנו בפניהם את הדברים שאנחנו צריכים להציג בפני התלמידים. השקנו את הפרויקט. חברי מועצה היו פה ב-13.1, כשמטרת השקת הפרויקט היתה באמת להכניס את זה לראש של המורים, הורים, כל מי שיש לו יד ורגל ושפועל מול התלמידים.

הכנו שתי מצגות. מצגת אחת לילדים עד כיתה ה', כשנגיע לכיתה ה'. אנחנו מתחילים מ-ו', ז', ח'. זאת המצגת. אני ממש ארפרף. אין לי כוונה לעבור על כולה. אבל זאת המצגת. בתחילת ההרצאה אנחנו נדבר על גיל האחריות הפלילית, על שותפים לדבר עבירה, מעורבות בביצוע עבירות, השלכות הביצוע עבירות, ההשלכות על החשודים ועל המתלוננים או נאשמים. הרישום הפלילי, סוגי עבירות תוך מתן דוגמאות. כל סעיף יבוא בפני עצמו ונדון עם התלמידים. יהיו שאלות, תשובות, שימוש בסחר בסמים. עבירות באמצעות הרשת החברתית ונהיגה תחת השפעת אלכוהול.

דיברנו עם מנהלות בתי ספר. רועי, תסתכל עלי. אני אוהבת שמסתכלים עלי כשאני מדברת. לקחנו את מערכי השיעור, העברנו אותם לעורכי הדין. תיאמנו כבר, מבחינתי השורה התחתונה זה לא המצגת ומה שעשינו. מתי מתחילים מן הכוח אל הפועל להרצות. וזה מה שחשוב. אז פגשנו נשים מדהימות מבתי הספר, שוש ומיכל עובדיה ושירלי. בכיתות ז', ח',

ט'. אנחנו כבר מתחילים בפברואר להרצות. וזה מה שמשמח אותי. שורה תחתונה. בגדול אנחנו מדברים על מה זה עבירה פלילית. מעשה או מחדל אסור על פי חוק. אנחנו מגדירים מהי עבירה פלילית, שבן אדם לא נושא באחריות פלילית בכל מעשה שעשה בטרם מלאו לו 12 שנים. שיבינו. אתה בן 12, אתה אחראי לכל דבר ועניין. ולא משנה איזה סוג עבירה. על בית משפט לנוער, מה התפקידים של בית משפט לנוער. השלכות פתיחת תיק פלילי. זה מאוד חשוב. להסתכל להם על הלבן בעיניים, לילדודס, ולהגיד להם 'חבר'ה, ביצעתם עבירה פלילית, קטנה כגדולה, בעיה בגיוס יחידות נבחרות, פגיעה בקבלה למקומות עבודה, פגיעה בקבלת רישיון נהיגה לכלי רכב ציבורי, פגיעה בקבלת רישיון למקומות עבודה שונים. ויש לך כתם של רישום פלילי.

הרי המטרה שלנו באמת היא לייצר מצב שהתלמידים יבינו, זה לא שהם לא מבינים. בואו, לא נתבלבל. הם יודעים. אבל כשעורכי דין או אנשי משטרה עומדים מולם ומדברים איתם ושואלים אותם שאלות, אני מניחה שיש איזה מס קטן שנגיד דינו. נדבר על שותפים לדבר עבירה. למשל הם חושבים, נגיד מישהו פורץ דירה. עבירה פשוטה יחסית. ומישהו אחר ממתין באוטו. זה שממתין באוטו אומר 'אה, אני בכלל לא ביצעתי. אני בסך הכל לקחתי אותו'. הוא צריך להבין שהוא שותף לכל דבר ועניין. והעונש הוא אותו עונש. אני רצה על זה.

משה חזות: גם מכירת סמים -

דורית בן מאיר: הכל הכל. נדבר על שימוש בסמים, על העבירות, על העונש של שימוש בסמים. למה מעשנים סמים, למה ילדים וחבר'ה מעשנים סמים, נקודה. סמים קלים מעשנים. סקרנות, הערכה עצמית נמוכה. כל הדברים שכתובים פה אני לא מתכוונת לתת את זה ככה. אני אשנה את המצגת. אנחנו ניצור איתם שיח, עם התלמידים.

משה חזות: זו המילה שאת צריכה. שיח ולא הרצאה.

דורית בן מאיר: ברור, ברור. זה גם לא יהיה ככה. זה יהיה שורות שורות. מה השפעות הסמים על המשתמשים, סחר בסמים. אתה יודע, אחד יושב, ואפילו מספיק שהוא מחלק, הוא לוקח חתיכת בוף קטן והוא נותן לזה קצת ולזה קצת, זה כאילו הוא משדל, הוא סוחר בסם. הוא לא יודע את זה. ברור שיהיה שיח. נדבר על מקרים אמיתיים ועונשים של המקרים האמיתיים. נדבר על הענישה, על אלכוהול, ועל עבירות מחשב, שזה הכי חשוב. שזה בכלל הרציונאל של מה שרצינו.

איזה אפליקציות הם משתמשים, כל אחד משתמש, אני לא יודעת אם כולכם מכירים. אבל יש פה אפליקציות שבתוכן לפחות הטיק טוק הזה, אלוהים ישמור מה שהולך באפליקציה הזאת. אלוהים ישמור. וזה החבר'ה הצעירים. הסכנות של הבריונות ברשת נדבר. נדבר על זה שיש פגיעות של באמת תלמידים, וזה אני אומרת לכם ואמרתי את זה גם שם. יש

פגיעות שהן לא פליליות, העלבה, חרמות, נידויים. אבל יש פגיעות שהן עלולות, הן על הקצה, שזה בריונות, חרם או ביוש, שזה כבר יכול לעבור את הסף הפלילי. והכי חשוב, הפגיעות הפנימיות. התחזות, פריצה לחשבון מחשב, הטרדות, מעשים מגונים, פדופיליה, הפצת תמונות, אינוס וירטואלי. להם אני לא אגיד. לכם אני אומרת שהיום יש חוק ויש תיקונים ויש אינוס וירטואלי. לא נעים להסביר לכם את זה, אבל כל אחד ידמיין לעצמו מה הוא רואה כשהגבר מצלם, הוא לא גבר אגב, הוא ילד בן שמונה, בן תשע מאחורי המקלדת. הוא משחק אותה הוא בן 40, הוא בן 30, אבל הוא משחק אותה ילד בן 12 והוא אומר לה להתפשט ולעשות וכו' וכו'. והצילו הרבה מקרים כאלה. נראה להם דוגמאות של כמה ילדים שהתעסקו, פורצי מחשבים, חשוד שהבטיח לילדים ארוחה ואנס אותם. הכיר בן 13 באינטרנט, דוגמאות מהחיים, מה קורה. על ההתחזות כמובן נדבר. על חוק הסרטונים. שאף אחד לא מבין שבחוק הסרטונים, שזה חוק יחסית חדש, שמדבר על פרסום או תצלום או סרט או הקלטה של אדם שמתמקדים במיניות שלו בנסיבות שבהן הפרסום עלול להשפיל את האדם או לבזותו, ולא ניתנה הסכמה, ייחשבו להטרדה מינית.

לא כל אחד יודע. כל היום הם מעבירים, סליחה, רק היום התקשרה אלי מישהי מבית ספר מסוים, בוכה בטלפון. מה קרה? לא נעים לי להגיד לכם. אתם ילדים גדולים. שלחו לה בטלפון תמונה לא נעימה. ילד שצילם את עצמו, סליחה את אבר המין שלו, צילם, העביר לילד בן שמונה וההוא מבוהל. זה קורה פה אצלנו בבית, בשכונה. לכן צריך להסביר ולהגיד שהסרטונים שמתמקדים במיניות של נערה נחשבים כהטרדה מינית. אני אתן להם אירוע אמיתי, על אנשים שקרה להם, מה קורה כמפיצים סרטון. סליחה שאני מדברת מהר, כי באמת לא לכם המצגת. רק שתדעו מה שקורה.

האנונימיות ברשת אינה מוחלטת. ניתן להגיע דרך הרשת גם לכתובת פיזית. להסביר לכל ה"עבריינים" במרכזאות שעושים את זה שאפשר דרך ה-IP וזה לא בעיה ומגיעים אליהם. זה מחד. ומאידך, עברייני אמיתי גם יכול להגיע אליהם. אין שום בעיה עם זה. כיצד להימנע ממצבי פגיעה, כיצד להתמודד עם הפגיעה ולדבר. כל זה יהיה שיח, כל מה שכתוב הם לא יראו את זה בכלל. אנחנו נשאל אותם. המטה להגנה על ילדים ברשת, איזה שירות הם נותנים. אני התפלאתי. יש כאלה שלא מכירים את המוקד 105 להגנה על ילדים ברשת. אבל היום יותר ויותר מכירים אותם. עובדים שם בתוך המטה הזה, חשוב לדעת, גם יועצות חינוכיות, גם עובדים סוציאליים, כמו שאנחנו יושבים בשולחן, קודם כל המטה של 105 לא יושב במשטרה. יושב בכלל במקום אחר. שולחן עגול. יש מוקד ויושבים מסביב לשולחן. יועצת חינוכית, נציג משרד הבריאות. וכשיש בעיה, אז משלבים את האנשים הרלוונטיים לבעיה.

זה בגדול. זה יהיה הרבה יותר רציני. אבל עשיתי את זה ככה בהיי לייט. המצגת תהיה באמת מצגת של שיח. אנחנו ניתן לה צבעים אחרים וזה הסיפור. מה שחשוב הוא שבאמת קבענו תאריכים וזה חשוב. המפקד, זה חשוב. לא רעש וצלצולים ונגמר הסיפור. אני לקחתי כמה כיתות, אני חתיירית, לתת להם הרצאות. אמרו לי 'דורית, תיזהרי, הם ילדים. את לא יכולה להסתכל להם', אמרתי 'אני אתן להם כאפות'. איזה מורה כבר אמרה לי 'דורית, אבל אל תדברי על', אמרתי לה 'מה זה אל תדברי? הוא יודע יותר טוב ממך וממני'. הם חושבים שהם לא יודעים. הם יודעים הכל.

- צבי גוב-ארי:** התוכנית מבוקרת. דורית לא נותנת כאפות בשום מקום.
- דורית בן מאיר:** ברור. לא הייתי נותנת כאפה כזאת. בליטוף.
- צבי גוב ארי:** בליטוף. אבל אני בהחלט מברך. אני חושב שיש פה חדירה רחבה מאוד לכל הכיתות. זה מאוד חשוב. ואני מודה לך על עבודה התנדבותית נהדרת, כולל כמובן כל הארגון מסביב.
- דורית בן מאיר:** תודה רבה. אבל יש לציין שזה לא רק לי.
- משה חזות:** באיזה כיתות? חטיבה?
- דורית בן מאיר:** אנחנו בהתחלה חשבנו שטוב מכיתה ז'. אחר כך ראיתי, אנחנו מתחילים מ-ו', ז', ח', ט'. י', י"א וי"ב יש להם -
- רועי גבאי:** אז זה על שעות חינוך?
- דורית בן מאיר:** אם נראה צורך. קודם כל נתחיל את זה. אם נראה צורך, אז בהחלט אנחנו -
- צבי גוב-ארי:** אני עושה את זה מתואם מלא עם אגף החינוך.
- רועי גבאי:** זו על שעות חינוך או הרצאה שכבתית?
- דורית בן מאיר:** לא, לא, שכבתית לא הולך. שכבתית הם מקשקשים, 35 ילדים כיתה זה יותר קשה. אבל אתה מדבר, אתה מסתכל, אתה רואה את כולם.
- רועי גבאי:** יישר כוח.
- יהודה דנינו:** יהיה חומר כתוב ...
- דורית בן מאיר:** תשמע, א' יש לנו מערך שיעור. אנשים נותנים לעצמם, אם זה קציני משטרה.
- יהודה דנינו:** אם יש חומר כתוב, אני אשמח לראות גם.
- דורית בן מאיר:** אני גם שאלתי על בתי ספר דתיים, אבל אמרו לי ...
- יהודה דנינו:** פחות רלוונטי.
- דורית בן מאיר:** תרכז את כולם, אני אבוא. תאמין לי -

יהודה דנינו: יש פחות בעיות ברשת. בכיסוי ראש.
דורית בן מאיר: הם יודעים, הם יודעים.

2. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
516	מרחבי למידה (M21) בבי"ס רמב"ם ובן גוריון	160,000	מ' החינוך
517	מיחשוב מוסדות חינוך	1,300,000	ק' פיתוח
518	נגישות אקוסטית לגנ"י מגרש 211	30,000	מ' החינוך
519	תכנון מבנה עירייה חדש	200,000	ק' פיתוח
520	תכנון פיתוח תל יבנה	1,000,000	ק' פיתוח
521	הקמת אולם ספורט בנאות שמיר	7,800,000	2,979,920-מ' התרבות 4,820,080-ק' פיתוח
522	תוכנית רובוטיקה לבתי ספר	288,000	252,000-מ' החינוך 36,000-ק' פיתוח

צבי גוב-ארי: חברים, סעיף 2 בסדר היום. נושא של תב"רים. תב"ר 516, מרחבי למידה. מטעם משרד החינוך. תקציב של מעל 160,000 ₪. מי בעד? נריץ את זה הלאה.

החלטה מס' 1/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 516, מרחבי למידה (M21) בבי"ס רמב"ם ובן גוריון. תקציב 160,000 ₪. מקורות מימון – משרד החינוך.

צבי גוב-ארי: מחשוב מוסדות חינוך. מדובר כאן על 500 מחשבים ניידים על 20 עגלות. 25 מחשבים לכל עגלה. מחשבים נטענים שהולכים לכל בתי הספר בעיר. צריך לחדש את מה שקורה שם.

משה חזות: זה מחליף את הישנים.

צבי גוב-ארי: התקציב הוא תקציב עירוני.

משה חזות: זה מחליף את הישנים.

צבי גוב-ארי: חמש שנים כבר הסיפור הזה. כן. מי בעד?

החלטה מס' 2/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 517, מחשוב מוסדות חינוך. תקציב 1,300,000 ₪. מקורות מימון – קרן הפיתוח.

צבי גוב-ארי: נגישות אקוסטית למספר גני ילדים.

רועי גבאי: היום אפשר להגיד שכל בתי הספר עם מחשוב מלא? או שיש

עדיין פערים?

צבי גוב-ארי: הרגע כל הכיתות מתוקשבות עם לוחות חכמים וכו'. אנחנו

מציידים כל בית ספר בעגלת מחשבים של 25 מחשבים ניידים נטענת. עגלה נטענת. קיימת עגלה כזאת כיום בבתי ספר יותר ותיקים. החדשים של היום יקבלו עגלות כבר חדשות. אנחנו מחדשים פשוט את מה שקורה. הלאה. נגישות אקוסטית. תב"ר 518. 30,000 שקל ממשד החינוך. מי בעד?

החלטה מס' 3/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 518, נגישות אקוסטית לגנ"י מגרש 211. תקציב 30,000 ₪. מקורות מימון – משרד החינוך.

צבי גוב-ארי: תכנון מבנה עירייה חדש. מישהו ישאל מה זה 200,000 שקל

תכנון מבנה עירייה? הרי מבנה עירייה צריך לעלות בסופו של דבר סדר גודל של לפחות 40 מיליון ₪. ה-200,000 שקל מיועדים לתכנון התב"ע, כאשר במסגרת התכנון הנ"ל מנסים להרחיב את זכויות המסחר במקום, לרמה של כ-2,000 עד 2,500 מטר, על מנת לשמש בעניין הזה כעוגן כלכלי להמשך, בבוא הזמן, לעשות את מה שצריך, על מנת לממן חלק גדול מהבנייה.

רועי גבאי: מיקום? הקצאת שטח יש? יש כבר שטח?

צבי גוב-ארי: המיקום הקבוע על פי התב"ע ידוע במגרש הישן, מגרש חנייה

הישן, בצד המערבי של המבנה הזה.

רועי גבאי: כלומר הוא לא משתנה. זה המיקום.

צבי גוב-ארי: זה אותו מיקום. חניות תת קרקעיות כמובן בכל אזור וכו'. יש

תב"ע מסודרת בעניין. השאלה היא הזכויות. יש לנו זכויות של משרדים, מצד אחד. ואני

רוצה להמיר חלק מהעניין הזה למסחר, על מנת לממן יותר מאוחר את המבנה עצמו.

רועי גבאי: אבל לא כל השטח הוא חום.

צבי גוב-ארי: לא, לא כל השטח חום. יש בו מעט מאוד ירוק. חנייה תת

קרקעית. יש מבני מגורים לכל האורך. יש מרכזים מסחריים. פרויקט מאוד מורכב. העדפנו לטפל בזה מבחינת זמן מאוחר ככל האפשר כי יש משימות הרבה יותר כבדות בעיר לעשות. במקום להתעסק היום במבנה עירייה. אני ארצה להתחיל בעניין הזה, מתוך הנחה שזה ייגמר תוך שלוש, ארבע, חמש שנים. ובעתיד לעיר הזאת יהיה לפחות מבנה עירייה ולא הפיזור הנוכחי של היום.

רועי גבאי: העמסת זכויות היא בסמכות ועדה מקומית? כלומר תחת

תוכנית המתאר שלנו?

צבי גוב-ארי: כן, בהחלט כן. גם מתואם עם מנהל מקרקעי ישראל. מי בעד?

החלטה מס' 4/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 519, תכנון מבנה עירייה חדש. תקציב

200,000 ₪. מקורות מימון – קרן הפיתוח.

צבי גוב-ארי: הצגנו בפניכם בזמנו את הנושא של פיתוח תל יבנה. אנחנו

חייבים כבר לשחרר תקציבים לעניין הזה. ההערכה היתה של 9 מיליון ₪, של רשות העתיקות. אני מוכרח לומר שזו הערכה מאוד אופטימית מצידם, כי בדרישות שלנו ממנהל מקרקעי ישראל בכל מה שקשור לתוכניות הבינוי בדרום, אנחנו מדברים על הקצאה הרבה יותר גדולה. כך שלעניין הזה יש כיסוי תקציבי מעבר. ואני לא בטוח שהגדרה של 9 מיליון ₪ תספיק. יחד עם זאת, רשות העתיקות עשתה כבר עבודה מכינה. היום היא צריכה להיכנס לתכנון יותר מפורט. במסגרת התכנון יעשו גם איזשהם חפירות חישוף כאן ושם. ועל כן התקציב המוצע היום הוא תקציב יחסית גדול, סדר גודל של מיליון מסך כל 9 מיליון כל הפרויקט. אבל יש פה גם הרבה מאוד ביצוע. אנחנו נאפשר להם להתחיל לעבוד. נעקוב, נציג את זה מדי פעם מבחינת התקדמות היכן זה עומד. בינתיים הרשות כבר התחילה להרצות בעיר בפורומים שונים. אנחנו יחד מחדשים את עברה של העיר, יותר נכון מעלים את עברה של העיר לסדר היום. זה מאוד חשוב גם לאנשים לדעת היכן הם חיים, מלבד היום. מה היה אתמול ולפני כן.

משה חזות: צביקה, זו השתתפות עצמית שלנו המיליון שקל? או שזה

יהיה יותר?

צבי גוב-ארי: אני רוצה לומר כך. רשות העתיקות עובדת כי אתה משלם לה. היא לא מנדבת כסף. היא לא מממנת את הפרויקט. זה פרויקט יישובי. אפשר לא לעשות אותו. יחד עם זאת, על מנת טיפה יותר להבהיר, שום השקעה שנעשתה בעיר בתקופה האחרונה איננה השקעה שהעיר ייצרה את הכסף. את הכסף יצרתי עם מוסדות אחרים מחוץ לעיר. ואלה ההכנסות.

רועי גבאי: כן, אבל לפי חלק מהמנהל בעצם שרוצה לפתח כדי לקדם את התוכנית.

צבי גוב-ארי: המנהל לא מפתח את העיר יבנה בשביל לבנות בתים. אבל עיריית יבנה,

רועי גבאי: הוא חייב לצמצם, אחרי שהוא ... כרגע. בטח.

צבי גוב-ארי: אבל עיריית יבנה, במסגרת הפיתוח שהמנהל מבקש ומדינת ישראל, במה שקשור לגבי מבנים, משתמש בעניין הזה כמנוף בשביל לקדם נושאים חשובים לעיר. והיא מציבה את זה כתנאים לעבודה בהמשך. זה חלק מהתוכנית הכוללת. על מנת לבנות שכונה בדרום, לא צריך לחפור את כל העיר ולהחליף את מערכות הביוב ומערכות אחרות, מה שעושים היום. פרויקט קטן של 180,000 שקל, מאתמול, בשדרות הסנהדרין, החלפה של קו ביוב ששוכב שם כבר 50 שנה. אז בהזדמנות חגיגית זו, אנחנו בסופו של דבר מנסים לממן את כל מה שאפשר, על מנת להביא את העיר מצד אחד לבינוי חדש ועיר חדשה, ומצד אחר, לחדש את כל הישן. מי בעד?

החלטה מס' 5/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 520, תכנון ופיתוח תל יבנה. תקציב 1,000,000 ₪. מקורות מימון – קרן הפיתוח.

צבי גוב-ארי: הקמת אולם ספורט בנאות שמיר. אני מקדם נושא טיפה לפני הזמן, מפני שעדיין לא כל השטח מספיק מפותח בשביל למקם באזור אולם ספורט, אבל צריך להתחיל בתכנון ואני מתכוון להצמיד אותו לאחד מבתי הספר בתוך נאות שמיר, על מנת להשתמש באולם הזה הן לבית הספר והן כמובן ציבורית, אחרי שעות העבודה.

רועי גבאי: איפה הוא מתוכנן?

צבי גוב-ארי: כרגע המיקום שנבחר בין שלושה מקומות שקיימים, מקום אחד זה בית הספר מרחבים. שם בעייתי מבחינת הצפיפות. המקום האחר זה כחלק מהמבן הגדול של בית הספר ע"ש נבון. זה יכול לשמש את כל האזור. החלק השלישי זה

בתוך היישוב, בתוך התחום עצמו, זה בית הספר השני שייבנה. בית הספר של 18 הכיתות. אבל זה עדיין מוקדם מדי. לכן כנראה שהבחירה תיפול אחרי שיקול של הצוות המוביל פה. כנראה שהבחירה תיפול בשוליים הדרום מערביים של המגרש של בית ספר נבון.

רועי גבאי: למה אנחנו בעצם פותחים תב"ר אם אין עדיין החלופה הנבחרת?

צבי גוב-ארי: החלופה תיגמר בתוך שבוע. זה שיקול בתוך המערכת. צריך להזיז דברים. התכנון ייקח עוד חודשיים, שלושה. נתחיל לבנות בעוד כשלושה, ארבעה חודשים. בעוד שנה ומשהו בית הספר יוקם, המערכת כולה תהיה סגורה.

רועי גבאי: יש תכנון? לא פתחת תב"ר לתכנון?

צבי גוב-ארי: אתה מבין על מה אתה מדבר עכשיו? מה זה יש תכנון? התהליך מתחיל כך. האם יש צורך. בזה מתחיל. לא יש תכנון. תכנון יש גם להקים את מגדל אייפל. האם אני צריך את מגדל אייפל? הצורך הוא צריך בשכונה הנ"ל אולם ספורט אחד לפחות, אם לא שניים. ובכן, ביום שהגדרנו צורך, שואפים לקבל אמצעים על מנת לבנות. זה השלב הבא.

רועי גבאי: אדוני ראש העיר, ... קבעת תכנון -

צבי גוב-ארי: לא, לא, תן לי לסיים, בבקשה. תהליך של גיוס כספים. כאשר יש גיוס כספים, נכנסים כבר לתכנון של האולם. לאולם יש תכנון כללי של אותו גורם, משרד הספורט, שמגדיר פחות או יותר אולם בינוני וכו'. אנחנו לא תמיד לוקחים את התכנון כפי שהוא. אנחנו יכולים טיפה להרחיב, טיפה להקטין, להקטין אותו לשטח. לכן יש הבדל בין התכנון הכללי שהוא קיים, לבין התכנון שצריך להתייחס למיקום של האולם. זה הסיפור.

רועי גבאי: אבל הרגע הצגנו שני סעיפים לפני כן, תכנון מבנה עירוני. אתה עכשיו אומר בואו נקים, נפתח תב"ר על 8 מיליון שקלים על הקמת אולם שהוא צורך לחלוטין, ללא תכנון. ללא חלופה נבחרת. ללא שאנחנו מבינים איפה הוא. הרי המיקום שלו ישפיע כנראה על הגודל שלו. המיקום שלו עשוי להשפיע -

צבי גוב-ארי: לא, לא, הגודל הוא קבוע. אולם בינוני. השטחים מאוד מוגדרים.

רועי גבאי: יש לך גם הגדרות לבית ספר. אתה יכול לקבל 5,000 שקל למטר ואתה משלם 7.5. השאלה היא אם אולם הספורט הזה עשוי להיות מושפע מהמיקום שלו? התכנון שלו,

משה חזות: צביקה, במשפט אחד. האם החלופות יובאו לכאן, שנדע?

צבי גוב-ארי: לא. זו החלטה של ועדת תכנון ובנייה, שתשב פה ותציג לכם

היכן ממקמים את העניין הזה.

רועי גבאי: לא, אבל צביקה, עוד משהו. אנחנו ביקשנו לפני קרוב לשנה, להערכתי,

צבי גוב-ארי: לא קשור לעניין של התב"ר עכשיו.

רועי גבאי: לא קשור לעניין של התב"ר. ביקשנו לפני שנה, להערכתי, לפרוס בפנינו את מבני הציבור שעומדים להיות בנאות שמיר. ועד היום אף חבר מועצת עיר לא יודע איפה יקום המבנה.

צבי גוב-ארי: לא מקבל. ישנה תוכנית מפורטת של נאות שמיר, על היכן מקימים מבני ציבור, עד אחרון הגנים.

רועי גבאי: תוכנית מאוד גמישה.

צבי גוב-ארי: ואתם כוועדת תכנון ובנייה ראתה את זה לא פעם ולא פעמיים.

רועי גבאי: ... שטחים חומים ולא יורדת למבנה עצמו.

צבי גוב-ארי: גש מחר להנדסה. חבר מועצה כאן, יציגו לך את הלוח היכן מונח כל אחד מהמבנים.

משה חזות: צביקה, עם כל הכבוד. הנושא הזה הועלה על ידי. אני ביקשתי כמה פעמים, גם בוועדת תכנון ובנייה דרך אגב, להציג את מבני הציבור בנאות שמיר, ועד היום זה לא הוצג. לראייה, היום בישיבת ועדת מכרזים, יש היום קבלן שמתחיל לבנות קומפלקס של מקווה, בית כנסת ומתנ"ס. לדעתי שזה היו יכולות להיות חלופות יותר טובות מהמקום -

צבי גוב-ארי: דעתך לא מתקבלת. אתה לא מתכנן עיר. הבקיאות שלכם בעניין הזה נוטה לאפס. נקודה. כל אחד יושב ומנופף לו בדברים אחרים. יש גבול. הדבר הזה נדון. היתה ועדת התנגדות. התקפתם את העניין הזה במשך חצי שנה. גרמתם סבל לתושבים. זה מה שאתם עושים.

רועי גבאי: התושבים עצמם, צביקה -

משה חזות: צביקה, אתה יורד כאן לפסים לא, החוכמה לא ניתנה לבן אדם אחד. סליחה, עם כל הכבוד. יש לנו גם קצת ניסיון.

צבי גוב-ארי: הקמת אולם ספורט בנאות שמיר. מי בעד תב"ר 521. אני מעלה את זה להצבעה.

רועי גבאי: צביקה, יש פה דיון -

צבי גוב-ארי: אין דיון על תב"ר. תודה רבה.

- רועי גבאי:** לנסות להבין. התכנון נכלל חלק מהקמה?
- צבי גוב-ארי:** מי נגד?
- רועי גבאי:** האם התכנון נכלל כחלק מההקמה?
- צבי גוב-ארי:** מי נגד?
- רועי גבאי:** חברה, זה מועצת עיר. אם היינו צריכים לבוא ... הייתם שולחים אס.אמ.אסים ונגמר הסיפור. הגענו לדיון כדי לדבר. כדי לדון. כדי להבין.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אבל ניתנה תשובה.
- רועי גבאי:** לא ניתנה תשובה. עדיין יש לי שאלה, אהוד. האם התכנון הוא חלק מההקמה?
- צבי גוב-ארי:** התשובה לא נראית לך, אני מקבל שהיא לא נראית לך.
- רועי גבאי:** האם התכנון הוא חלק מההקמה? גזברית, יועצת משפטית, אני שואל שאלה. בואו, זה הזמן. האם התכנון הוא חלק מההקמה. כן או לא?
- צבי גוב-ארי:** סליחה, הפסקת לדבר?
- רועי גבאי:** לא. התכנון הוא חלק מההקמה? אני שואל שאלה.
- צבי גוב-ארי:** אתה מפריע. בסדר. לא קיבלתי את דעתך. סוף התשובה. אני מעלה -
- רועי גבאי:** אני שואל. האם יש פה הליך לא חוקי שמבצע הקמה לפני תכנון? האם התכנון הוא חלק מההקמה? זו שאלה פשוטה.
- דוד שטרית:** זה ברור, זה טריוויאלי.
- רועי גבאי:** אז תגידו שכן. מה הבעיה להגיד כן. בואו נגיד את זה לשולחן.
- צבי גוב-ארי:** האם העלית על הדעת שיש מבנה שמקימים אותו בלי תכנון?
- רועי גבאי:** אבל אנחנו מביאים לפה תב"ר לפני תכנון.
- דוד שטרית:** כי זו העלות הכוללת.
- רועי גבאי:** אז בואו נצביע כבר על הקמת מבנה עירוני חדש, נקפל את המועצה. למה צריך? מבנה עירייה, נצביע 40 מיליון הקמת מבנה, קדימה נתקדם. למה צריך את מועצת העיר?
- צבי גוב-ארי:** שמע, תרד בבקשה מבמת המשחקים עכשיו. ואני מבקש לומר לך דבר אחד. התקציב כולל הקמה כולל תכנון כולל ביצוע. בדרך כלל עושים תב"ר, נכנסים לתכנון מפורט, קובעים את המיקום וכל היתר. זה הסיפור. על מה אתה מלין עכשיו?
- רועי גבאי:** אני מלין שאני לא יודע ...

צבי גוב-ארי: אני אגיד לך על מה אתה מלין. בשביל להגיד שאמרתי לך.
רועי גבאי: לא, שאני לא יודע איפה הוא הולך להיות ממוקדם.
צבי גוב-ארי: תודה רבה. מי בעד התב"ר? מי נגד? תודה.

החלטה מס' 6/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 521, הקמת אולם ספורט בנאות שמיר. תקציב 7,800,000 ₪. מקורות מימון – 2,979,920 ₪ משרד התרבות. 4,820,080 ₪ - קרן הפיתוח.

צבי גוב-ארי: תוכנית רובוטיקה של בתי הספר.
רועי גבאי: זה לא עובד ככה.
צבי גוב-ארי: יש כאן שילוב של משרד החינוך, שמקצה לעניין הזה 252,000 ₪. אנחנו מקצים לעניין הזה 36,000 ₪. מי בעד?

החלטה מס' 7/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 522, תוכנית רובוטיקה לבתי ספר. תקציב 288,000 ₪. מקורות מימון – 252,000 ₪ משרד החינוך. 36,000 ₪ - קרן הפיתוח.

3. עדכון תב"רים כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון	תוספת	הפחתה	מקור מימון	תקציב מעודכן
508	בנית 8 גנ"י בנאות שמיר	תק'-8,500,000 ק' פיתוח-8,500,000	3,122,020	1,822,000	תוספת- מ' החינוך הפחתה- ק' פיתוח	9,800,020
432	בנית בי"ס יסודי דתי 18 כיתות	תק'-20,601,190 פיס-4,583,880 מ' החינוך-4,517,310 ק' פיתוח-11,500,000	3,917,952	3,917,952	תוספת- מ' החינוך הפחתה- ק' פיתוח	20,601,190

צבי גוב-ארי: תב"ר 508. התב"ר מדבר על שמונה גני ילדים בנאות שמיר. אנחנו מדברים על ארבעה זוגות של גני ילדים. לארבעה גני ילדים יש הרשאה של משרד החינוך. לארבעת האחרים אין. כנראה שאני אתחיל בכל השמונה ואשלים את זה יותר מאוחר, על מנת לא להיתקע במצב שהרשאות מעכבות את הבינוי. בינתיים יש אכלוס. מי בעד?

החלטה מס' 8/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 508, בניית 8 גני"י בנאות שמיר. תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון: 8,500,000 ₪, קרן פיתוח – 8,500,000 ₪. תוספת 3,122,020 ₪. הפחתה 1,822,000 ₪. מקור מימון: תוספת – משרד החינוך. הפחתה – קרן הפיתוח. תקציב מעודכן: 9,800,020 ₪.

צבי גוב-ארי: תב"ר 432 זה פשוט תחילת החזר כספים של משרד החינוך. אנחנו את הדבר הזה כבר ביצענו. בית הספר עובד. משרד החינוך מתחיל להחזיר את חלקו. מי בעד?

החלטה מס' 9/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 432, בניית בי"ס יסודי דתי 18 כיתות. תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון: 20,601,190 ₪, פיס – 4,583,880 ₪. משרד החינוך – 4,517,310 ₪. קרן הפיתוח – 11,500,000 ₪. תוספת 3,917,952 ₪. הפחתה 3,917,952 ₪. מקור מימון: תוספת – משרד החינוך. הפחתה – קרן הפיתוח. תקציב מעודכן: 20,601,190 ₪.

4. אישור חוק עזר ליבנה (שמירה ושיפוץ של חזיתות בתים), תש"פ 2020.

צבי גוב-ארי: אישור חוק עזר ליבנה. שמירה ושיפוץ חזיתות בתים, תש"פ 2020. חוק העזר הנ"ל נולד בעקבות הצורך שלנו למצוא את הדרך לממן או לסייע במימון של שיפוץ חזיתות הבתים. הבאתי למועצת העיר בזמנו קונספט שמדבר על הלוואות מצד אחד ועל כיסוי של הריבית והצמדה על ידי עיריית יבנה. הדבר הזה יכול להיעשות רק

כש אשר יש חוק עזר. חוק עזר הנ"ל בא להחליף בחלקו חוק עזר אחר שהיה בשנת 2004.

רועי גבאי: 2002.

צבי גוב-ארי: 2002. חוק העזר האחר נתן סמכויות מוחלטות לראש העיר

לקבוע היכן צריך לשפץ ומה צריך לשפץ. ובמידה והדייר לא מוכן לשפץ, העירייה משפצת ומחייבת אותו. החידוש בחוק העזר הזה, אנחנו מדברים ראשית וקודם כל קיימת פה ועדה שמורכבת ממספר גורמים שעוסקים בעניין הזה. כולל בנושא התכנון, ההנדסה וכמובן חידוש מבנים בעיר. הדבר האחר, זה נותן לי עוגן על מנת לסייע כספית. והדבר השלישי, יש בחוק הזה גם אפשרות לערער על החלטה של הוועדה או של מי מטעם ראש העיר שמטיל על תושב כלשהו לשפץ את ביתו. אני מעלה את זה לאישור ואני מבקש הערותיכם, בבקשה.

אלי מזוז: אני עשיתי בירור וחשוב לי, הנושא עלה. גם על ידי חברי

מועצה אחרים, גם על ידי תושבים. עלו תהיות לגבי הנושא ואני שמח שהבהרת אותו לגבי התמיכה שהעירייה תוכל לתת ולסייע בשיפוץ של המבנים לאור התוכנית שלך. השאלה שלי, גם דיברתי עם אהוד בנושא, השאלה שלי, חוץ מהחזיתות, גם לגבי התוכנית שלך, החוק הזה יכול לסייע לנו גם בכל הנושא של שיפוץ של תשתיות?

צבי גוב-ארי: אנחנו מדברים על חידוש תשתיות מים ביוב בחצר, בחוץ.

אנחנו מדברים על חדרי מדרגות, אנחנו מדברים על מעטפה.

אלי מזוז: היה חשוב לי לשמוע את זה, כי אנשים רצו להבין -

רועי גבאי: כן, אבל זה היה אותו דבר כמו החוק הקודם. לא השתנה

כלום.

ד"ר אהוד ויצמן: למעט סעיף 9.

רועי גבאי: גם סעיף 9 תיכף נדבר עליו.

משה חזות: אני רוצה לומר ולהקדים, שאני יותר משמח לקדם את הנושא

של שיפוץ מבנים בשכונות הותיקות. ובאמת יש פה תמימות דעים מסביב לשולחן לגבי נושא של שכונות ותיקות. אבל אין לנו צורך בחוק דרקוני כזה. חוק העזר העירוני הזה, אם אנחנו ניכנס לתוכו, זו פגיעה בזכות הקניין. דיברתי גם עם טובה על הנושא הזה. אני רואה את חוק העזר העירוני הזה, אתם צריכים פשוט להבין. אנחנו הולכים למשהו טוב, לעזור לתושבים לשפץ מבנים. כולנו בעד. איך עושים את זה? לא על ידי חוק עזר מסוג כזה.

צבי גוב-ארי: ומה?

משה חזות: שנייה, תן לי להמשיך. למרות שאתה חושב שאני לא מבין.

אבל אנחנו קצת מבינים גם בנושא.

צבי גוב-ארי: תחזק את דעתך בעניין. דבר.

משה חזות: אני מחזק את דעתי, בטח. כשאתה לוקח את חוק העזר העירוני הזה ואתה רואה שיש פה פגיעה בזכות הקניין, הרשות העירונית חודרת לחזית הבית. חודרת לזכות הקניין של התושב. אני יכול לעבור סעיף סעיף ולומר את הדברים. אם אתה רוצה לשפץ מבנים, בניינים, אז למה 15 שנים שכתבת? בוא נכתוב 40 שנה. למה 15 שנים? אתה רוצה לשפץ בניינים? למה אתה כותב בית משותף, בית, דירה, בית עסק, מבנה תעשייה ובניין ציבורי? אתה פה מרחיב את היריעה, כתוצאה של הרחבת היריעה אנחנו פוגעים בהרבה מאוד דברים אחר כך. היום, על כל שיפור של חזית, התושב צריך להגיע לאגף ההנדסה, לקבל רישיון בוועדת תכנון ובנייה. כתוב.

רועי גבאי: זה גם היה ב-2002,

משה חזות: אתם צודקים.

רועי גבאי: זה לא קורה. אבל זה לא קורה.

משה חזות: אתה צודק, רועי. היה ב-2002. אני מדבר עכשיו על החוק שמגיע לשולחנו פה. רישיון. עוד פעם אנחנו, חסר לאגף ההנדסה -

צבי גוב-ארי: זה לשמור על אחידות של מבנים וכו'. היה בעבר לדוגמה, כל תושב יכול היה לעשות פרגולה איך שהוא רוצה. ישבנו פה וגם קיבלנו החלטות על קונספט מסודר של פרגולות באזור כך וכך, פרגולות במקומות אחרים, על מנת לתת אחידות בצורה. תאר לך שכל תושב מתחיל לצבוע לנו בצבע אחר את הבית. אתה תמצא בתים -

משה חזות: צביקה, אמרתי מסכים שהרעיון הוא טוב. הביצוע בהגדרות הוא לא נכון. ואני אמשיך ואומר. סתם, קפצה לי המילה שלטים. ואם אתם רוצים, סעיף 6, משפט אחרון, שלטים. במערכת הבחירות האחרונה, הרשות העירונית לקחה את חזית החומה. עכשיו הרשות העירונית לוקחת את חזית הבית. אתם יודעים מה הולך לקרות בדבר כזה? שמחר אני לא יכול לשים אפילו שלט, סליחה, צביקה, אני יודע מה אתה חושב.

צבי גוב-ארי: אני מאוד מודאג. אני מודאג, משה.

משה חזות: סליחה, אני איתך, מקבל. אני לא יודע, מחר יהיה ראש עיר אחר, יש לנו פה חוק עזר -

צבי גוב-ארי: החוק הקיים היום הוא חוק לא טוב. אנחנו שינינו את העניין הזה על מנת גם לאפשר לתושב יותר גמישות. חייבנו את העירייה גם להשתתף בהוצאות.

רועי גבאי: לא חייבנו. אפשרנו.

צבי גוב-ארי: אפשרנו. קודם גם זה לא היה.

רועי גבאי: ועדיין היה אפשר.

משה חזות: אני ממשיך, עוד משפט. כשאני הגשתי את ההצעה שלי לגבי

שכונות ותיקות, אמרתי בואו, המועצה תחליט על 10 מיליון שקל שייכנסו לקרן מסוימת. תקים ועדה. הוועדה דרך אגב, כשאתה כותב הוועדה, זו ועדה פנימית. ייכנסו לשם גם נבחר ציבור, נציגי ציבור. לא רואה את זה. הוועדה הזו היא פנימית. היא לא יכולה לתת, בוא נגיד ככה, היא יכולה לתת גם גוונים אחרים של חשיבה של דעות. לכן אני אומר. המועצה עכשיו תיקח 10 מיליון שקל קרן, תתקצב אותה לשכונות הוותיקות, תקים ועדה. ואני מבטיח לך, אני אעבוד יומם ולילה, בהתנדבות, להביא לך 100% חתימות בבניינים. אבל ברגע שאתה לוקח חוק עזר כזה, ואתה כותב בית, מרכז מסחרי, בית עסק, מבנה תעשייה, בית משותף,

צבי גוב-ארי: למה לא? אני שואל למה לא? האם עברת פעם בשדרות הסנהדרין והסתכלת על מבנה של הסופרמרקט הכחול המקולף, שנראה כמו מימי איכה? אתה יודע שאין לי היום את הכלים, היום, יש לי כלים אחרים, שאני יכול לחייב אותו לפי החוק הקודם. אבל אלה הדברים. אנחנו צריכים לטפל גם בחזות העיר בכל מקום. החוק הזה בא לאפשר לנו מצד אחד עבודה יותר מסודרת. כשמדובר על ועדה, כדאי לראות מה זה אנשי ציבור. אנשי ציבור בין היתר בוחרים את ממלאי התפקידים המקצועיים של העיר. אנשי ציבור לא מנהלים את העיר. נקודה. הם לא מנהלים, קובעים מדיניות. הם לא מנהלים את העיר. איש הציבור, כל מי שיושב כאן, לא יכול לומר תשפץ פה, תשפץ שם. בשביל זה יש מנגנון.

משה חזות: לא, לשבת בוועדות כן. זה התפקיד שלנו. לשבת בוועדות.

צבי גוב-ארי: מי זו הוועדה?

משה חזות: אדריכל, גזבר,

צבי גוב-ארי: המנהל הכללי, האדריכל, הגזברית, מהנדס העיר. מנהלת התחדשות עירונית, שמתעסקת בעניין הזה. מי עוד צריך?

דורית בן מאיר: ... את האדריכל. כולם מהעירייה, למעט האדריכל, שהוא חיצוני.

משה חזות: כדי לסייע לתושבים בשיפוץ חזיתות של מבנים אנחנו לא צריכים את החוק הדקוני הזה. ברגע שאתה כרשות מקומית לוקח בחוק עזר עירוני חזיתות הבית, אתה לקחת קניין של תושב. אתה צריך להבין את זה. זה קניין של תושב.

דורון מלכה: משה, לא מדובר באיזה וילה חדשה. מדובר על בתים -

משה חזות: לא, גם וילות חדשות. ... אני איתך. צריך לשפץ. צריך לעשות הכל. אני איתך בכל דרך שהיא. חוק העזר הזה פוגע בזכות הקניין. (מדברים ביחד)

תם ליפשיץ: לא עם זכות הקניין של אותו דייר באמצעות זכות הקניין שלו. יש לאזן בין הזכות הזו לזכות של העיר להיראות כמו שצריך.

צבי גוב-ארי: חברים, משה. אני רוצה לשקף את מה שאמרת. אתה אומר שהחוק הזה פוגע בזכות הקניין ובעצם אפשר לעשות את זה אחרת וכו'. זה מה שרצית לומר? אוקיי. עוד מישהו שרוצה לומר עוד משהו?

רועי גבאי: כן. אני אשמח להתייחס. כמו שאמרת, ראש העיר, ב-2002 באמת היה את אותו חוק. רובו לא יושם. לצורך העניין הדרישה להיתר, הבקשות להיתר, העובדה שראש העיר רשאי היה להוציא צו דרישה לשיפוץ וכו'. כולנו הכל מסכימים על העובדה שנדרש להשקיע בשכונות הוותיקות. כל אחד מאיתנו הגיש הצעה, שאגב על בסיס 2002 היה ניתן לעשות את אותו הדבר. התוספת של סעיף 9 לא משנה מהותית את העובדה אם אפשר לאפשר או אי אפשר לאפשר. עכשיו אני שואל שאלה אחרת. האם הדרך שלנו של לייצר רגולציה מאסיבית על שיפוץ, על אנשים שאין להם, זו הדרך הנכונה? אני אציע הצעה כנגד. בואו נחליט שבשנתיים הקרובות 10% הנחה בארנונה לכל מי שמשפץ וולונטרית. חבר'ה, זה אותו סכום. זה יבוא משם, זה יבוא מפה.

ד"ר אהוד ויצמן: אתה ממחזר את מה שראש העיר אמר לפני ...

רועי גבאי: אהוד, תן לי בבקשה. לא, ממש לא.

ד"ר אהוד ויצמן: אתה חוזר בדיוק.

רועי גבאי: ממש לא.

עו"ד איתן בראש: אז תסתכל בבקשה בפרוטוקול. נאמר על ידי ראש העיר, חד משמעית, שהוא הולך להקים קרן. כבר הצבענו.

רועי גבאי: אבל תביא את הקרן. הבאת את חוק העזר? תביא את הקרן. תציג לי אותה.

ד"ר אהוד ויצמן: אבל זה בדיוק מה שזה בא לעשות.

רועי גבאי: איפה התקציב? איפה הפיקדון שנפתח? איפה התבחינים מי יקבל מה? לא, זה לא עובד ככה.

צבי גוב-ארי: אני מבין. חבל לי על הזמן.

רועי גבאי: שנייה, אני מבקש שנייה להמשיך. החוק הזה כמו שהוא מגיע

כרגע, אני חייב להגיד על השולחן הוא מילה במילה לתל אביב וראשון לציון. בראשון לציון קיימת מחלקה שלמה שעובדת בנושא הזה, עם תקציב מלא, שמותאם לדבר הזה. לעומת זאת, מה קורה בערים אחרות? בחיפה, בירושלים, באשדוד. יש הצעות וולונטריות. כלומר מאפשרים דרך ארנונה, דרך אותה קרן, למה לייצר מצב שאני יכול מחר לכפות על אדם

בכוח או אפילו לבצע במקומו להיכנס בנעליו ולשים לו הערת אזהרה? לאן הגענו? שנייה, אפשר לייצר ללא ספק את אותה דרך, את אותה תוצאה, בדרך אחרת. בואו ננסה הליך וולונטרי. לא הצלחנו? אפשר להתקדם הלאה. כולנו מסכימים ששיפוץ החזיתות טוב. מביאים חוק כזה, אוקיי. בואו נייצר על הדרך מסמך מדיניות. איזה אזורים, איזה קריטריונים.

ד"ר אהוד ויצמן: אחרי שתאשר את זה, ...

רועי גבאי: אבל זה לא עובד ככה. עבודת מטה לא עובדת שאני מאשר חוק עזר ומחר בבוקר, ככורח החוק הזה, מחר בבוקר אפשר לעשות מה שרוצים. קודם כל תציג לי -

צבי גוב-ארי: אוקיי, יש עוד משהו?

רועי גבאי: לא, אני מסיים, ברשותך. קודם כל תציג, תייצר את המצב הזה. תראה את המנגנון הכספי שקיים. תציב, שים איקס כסף בצד לטובת הדבר הזה. תגדיר מה העסק, הקריטריונים -

צבי גוב-ארי: אני מעלה להצבעה חוק עזר. ואני לא מעלה להצבעה שום דבר אחר. כל מה שקשור מסביב לחוק העזר יש לו את הגיבוי. נקודה.

רועי גבאי: ... זה מקום שלך. מותר לנו לקיים דיון של לפחות 10 דקות בנושא באופן נורמאלי, לפני שמתחילים לרוץ קדימה. זה התפקיד שלך, עם כל הכבוד. קח עוד זמן, אין לי בעיה.

עו"ד טובה שפירא-אלטמן: אדוני ראש העיר, כמה זמן -

צבי גוב-ארי: אני נותן יותר מאשר חמש דקות בחוק. זה בסדר.

רועי גבאי: חוק עזר עירוני. חבר'ה, זה חוק עזר עירוני.

צבי גוב-ארי: תמשיך לדבר. תמשיך.

רועי גבאי: נקטע לי חוט המחשבה, שנייה, סליחה. עוד פעם. אותו סיוע תקציבי, גם סעיף 9 הזה, סעיף 9 שמדברים עליו לא אומר איך אני הולך לתמוך גם. למה שאני אתמוך באחד ואני לא אתמוך באחר? למה שההוא מגיע לו כן, וההוא מגיע לו לא? גם אותה ועדה, אגב, שממונה, למה שהיא לא תביא את זה לנבחרי ציבור שאמונים על דעות הציבור, לאשר זאת?

צבי גוב-ארי: התמיכה כפי שנקבעה בזמנו על ידי המסמך שאתה הרמת יד בעדו זה היה,

רועי גבאי: אני בעד,

צבי גוב-ארי: סליחה, זה היה לכסות את כל עלות ההון של המשקיע. כלומר

עניין של הצמדות וריביות של הלוואות מבנקים. אנחנו ערבים ומשלמים את העניין הזה. זו הדרך שבה אנחנו תומכים.

רועי גבאי: מקובל.

צבי גוב-ארי: החוק הנ"ל מאפשר לי את התמיכה ביום שהוגדר שיש לי אפשרות לתמוך כספית.

רועי גבאי: גם אם אתה נותן את אותו דבר באופן וולונטרי השגת את זה.

צבי גוב-ארי: אין וולונטרי. אני לא עובד וולונטרי. אני מדבר על עניין שצריך

להניע ולהזיז. כל אחד יעשה מה שהוא רוצה באופן וולונטרי? מה זה, גן ילדים? באמת.

רועי גבאי: צריך להניע אותו. תן לו תמריץ, תן לו את הקרן הזאת, הוא יעשה את זה.

צבי גוב-ארי: יופי, נהדר. תן לו את הקרן,

רועי גבאי: מחר אתה רוצה שהוא יכנס לסכסוכי שכנים שלא מסכימים למשהו?

צבי גוב-ארי: אתה רוצה להתייחס?

תם ליפשיץ: מצד אחד אתה אומר מ-2002 קיים חוק עזר ולא עשו בו כלום

ומצד שני אתה חושש שפתאום עיריית יבנה תתחיל להשתלט על בתים כדי לשפץ אותם. אז אולי הגיעה העת שעיריית יבנה תתחיל להתערב בחזיתות של בניינים,

רועי גבאי: תתאים את החוק ל-2020.

תם ליפשיץ: ראש העיר נתן דוגמה מצוינת לעניין אותו מבנה של שופרסל,

שזה מפגע סביבתי. וגם לגבי מה שאתה אמרת, משה. נכון. יש פה עניין של לכאורה פגיעה בקניין, אבל גם צריך לאזן את זה עם הסביבה. ועם התושבים.

רועי גבאי: תום, הכל טוב ויפה. האם זו הדרך?

צבי גוב-ארי: הכל כתוב שם.

תם ליפשיץ: ויש פה מפגעים סביבתיים שהעירייה צריכה להיכנס, להתערב

ולתקן אותם. לרווחת כל הציבור ולרווחת תושבי העיר.

רועי גבאי: האם זו הדרך? זו השאלה.

תם ליפשיץ: וקל וחומר שחוק העזר כמעט לא השתנה משנת 2002. אלא

לטובת סיוע לאותם אנשים שצריכים את זה.

רועי גבאי: אז זה מעיד שהחוק לא רלוונטי. למה תביא את אותו הדבר?

למה לעשות את אותן טעויות ולהביא את זה -

צבי גוב-ארי: סליחה רגע. החוק לא רלוונטי, שום דבר לא רלוונטי. אנחנו

יודעים יותר טוב מכולם. זה הכלל. סיימת לדבר?

רועי גבאי: יש דרך אחרת ...

צבי גוב-ארי: דבר בבקשה, סיים את הטיעון שלך.

רועי גבאי: אני אומר דבר אחד פשוט. הרצון לשפץ חזיתות של בתים הוא

נדרש והוא חיובי. יש לא מעט דרכים וחלופות איך פותרים את זה. הדרך של כפייה, כמו שהיה ב-2002, אגב, הובא לפה ללא תקציב, איזשהי הצעה, כותרת, משהו. ללא תקציב, ללא תבחינים לתמיכה. זה עדיין לא בשל מספיק כדי להתקדם קדימה.

דורית בן מאיר: רועי, אבל התהליך, אחרי החוק מתייחסים לדרך. רגע,

סליחה. אני רוצה להסביר משהו. עבודת מטה נעשתה פה. זה שהביאו לפה הצעה לחוק, עבודת מטה מסביב נעשתה 360 מעלות.

צבי גוב-ארי: גם נפגשו עם עשרות דיירים.

רועי גבאי: אמת, אין צל של ספק.

דורית בן מאיר: אחרי זה, אחרי שמאשרים את זה, יושבים על המדוכה, ומביאים את התקנות.

רועי גבאי: לא, זה לא כך עובד. לא כך עובד. ... אז בוא נעשה מסמך מדיניות במקום חוק עזר. בואו ננחה שאנחנו ...

עו"ד טובה שפירא-אלטמן: אתה לא יכול. אתה חייב שיהיה לך חוק עזר ורק אחר כך מסמך מדיניות. ...

רועי גבאי: במדינת ישראל בואו נעשה חוק ואחרי זה נמצא את הכסף והמקורות המימוניים. ...

צבי גוב-ארי: חברים יקרים, אני מצביע. נגמר הסיפור. מספיק.

ד"ר אהוד ויצמן: אפשר משפט? סוף סוף, הפוך ממה שאומרים, סוף סוף תחת המטרה של לא להשאיר את השכונות הוותיקות מאחור,

רועי גבאי: אז גם לך יש ביקורת על ...

ד"ר אהוד ויצמן: הקשבתי לך, עכשיו תקשיב לשני משפטים. סוף סוף יש חוק שסוגר את העניין, כולל סיוע אפשרי. כבר הרצנו את העניין הזה. כבר יש בניין שמתחיל לעבוד. הקפנו את כל מה שלהקיף. מה שהייתם צריכים להגיד 'נהדר, הגיע הזמן שזה יקרה'.

רועי גבאי: 'כבר הקפנו את הזה?' יש בניין לפני חוק? מה קורה פה?

צבי גוב-ארי: כל דבר שהעיר הזאת תעשה, ייתקל בהתנגדות. נקודה. יש פה שיטתיות או לומר דברים שמישהו כבר עשה, או להתנגד לדבר חדש. נקודה.

רועי גבאי: שמונה סעיפים קודמים הוצבעו פה אחד. אז יש לכל דבר התנגדות.

צבי גוב-ארי: מי בעד החוק? מי נגד? טוב. תרשום בבקשה שהנ"ל נגד.

הצבעה:

בעד: 10 (ה"ה: צבי גוב ארי, חיים מסינג, אהוד ויצמן, אלי מזוז, פאלי כהן, מאיר דהן, דורון מלכה, תם ליפשיץ, שחר סימנה, יהודה דנינו)
נגד: 2 (ה"ה: רועי גבאי, משה חזות)

החלטה מס' 10/20/15:

הוחלט ברוב קולות לאשר את חוק העזר ליבנה (שמירה ושיפוץ של חזיתות בתים), תש"פ 2020.

רועי גבאי: תרשום בבקשה שהנ"ל הציע פיתרונות חלופיים ואפילו טובים יותר.

תם ליפשיץ: זה לא חלופי, אתה טועה. זה במקרה הטוב יכול להיות במקביל.

רועי גבאי: אני מקבל. גם מקביל זה יכול להיות. מקבל. אבל אני שמח שסגן ראש עיר אומר סוף סוף אחרי 20 שנה.

תם ליפשיץ: לא, הוא אומר סוף סוף לסגור הרמטית את היכולת של העירייה לסייע.

משה חזות: לא, מה, לא סייענו בעבר לשד' העצמאות? לא סייענו ברחוב הערבה? לא סייענו -

תם ליפשיץ: אבל עלתה טענה שיש בעיה חוקית עם הסיוע הזה, ולכן מנסים למצוא דרכים לפתור אותו.

דורית בן מאיר: רועי, משפט אחד שלא קשור לחוק העזר הזה. סליחה רגע,

משה חזות: המחלוקת היא על הדרך בלבד.

אלי מזוז: אני חושב שאתם ... חלק מהבקשות שלכם בכך שאמרתם בצורה מפורשת שסעיפים שחששתם מפניהם לא מומשו במשך השנים האחרונות לפגיעה בתושבים.

רועי גבאי: אבל זה לא אומר שצריך להמשיך -

אלי מזוז: אתה ניהלת שיחה עם טובה כאן, ונאמר שאפשר אחר כך לשבת, וגם דורית אמרה, לשבת ולבנות את המדיניות אחרי שיש לנו כלי להשתמש בו. זו המטרה. המטרה היא לא לפגוע בתושבים. היא להועיל לתושבים.

דורית בן מאיר: רועי, לא קשור לשולחן הזה, זה היה כמו אתמול, אבל לפני המון המון שנים עלתה לבמה יעל דיין וחוקקו את החוק של אלימות במשפחה. קמו אנשים ושאלו אותה 'איך את מחוקקת חוק? אין תהליכים, איך עושים, אין תקציבים'. היא אמרה 'היה חוק, כולם ייכנסו לחוק הזה. כל עוד שאין חוק, כולם מתפזרים'. זה דומה, איך שלא תרצה.

רועי גבאי: זה היה לפני 20 ו-30 שנה נכון. דוגמה פחות טובה, אני מסכים.

צבי גוב-ארי: דורית, חסכי בקולך, בבקשה.

רועי גבאי: יש פה מועצת עיר, צביקה. אי אפשר לרוקן אותה מתוכן.

צבי גוב-ארי: אני בדיוק יודע ואל תלמד אותי. לא אתה.

5. אישור פרוטוקול ועדת מלגות מיום 6.1.20.

צבי גוב-ארי: אישור פרוטוקול ועדת מלגות מ-6.1. הפרוטוקול מדבר על כך שבעצם הוועדה המליצה להעניק מלגות לשלושה ספורטאים, ברמה של 10,000 שקל לכל אחד. היא המליצה להכיר בפעילות באק"ם כאגודת התנדבות של סטודנטים. כנ"ל בפעילות בחב"ד וכנ"ל בפעילות במרכז הפעילות האתיופית, במועדון האתיופי ברחוב הדרור. אני מעלה את זה להצבעה. אם יש לכם.... בבקשה, חיים.

אלי מזוז: אני רוצה כמה מילים. אני קודם כל רוצה לומר תודה לחברי הוועדה. הנושא עלה בזמנו במועצת עיר. היו הערות והשגות לחברים מקרב האופוזיציה. אנחנו הזמנו, הקשבנו,

רועי גבאי: מה השתנה בחוקים?

אלי מזוז: שנייה, שנייה. קיבלנו את ההערות. ישבנו, הקשבנו גם ללינה. זימנו, היא הגיעה. בנתה את הנושאים. ומה שהשתנה זה גם הנושא של גילאים, שדייקנו אותו יותר. נתנו מרחב -

רועי גבאי: איפה הדיוק? אתה יכול להפנות אותי?

אלי מזוז: אם אני לא טועה, אין בפני את המסמך הישן, אבל אם אני זוכר נכון, בסעיף 4, אולימפיאדת נוער. זה לא היה מודגש פעם קודם. זה נשמע וההערה

- היתה טובה. סעיף 4?
- דוד שטרית:**
במקום רק מבוגרים, הגדירו נוער, שזה ...
- אלי מזוז:**
אנחנו ... ההערה שלכם היתה במקומה וקיבלנו אותה. איזה
- עוד דברים, תזכיר לי?
- צבי גוב-ארי:**
אלי, ... כבר נאמר.
- אלי מזוז:**
לא, בסדר. היו עוד כמה שינויים. וזהו. אנחנו קיבלנו גם, היתה
- טענה שלא יכולנו להכניס את זה. לגבי ריקודים סלוניים. היות וזה לא מוגדר כספורט אבל
- לקחנו את זה לתשומת לבנו.
- דוד שטרית:**
גם הגדרנו אחת לשלוש שנים. קודם אמרנו פעם אחת. אז
- עכשיו זה אחת לשלוש שנים.
- רועי גבאי:**
אחת לשלוש שנים אפשר יהיה להגיש?
- דוד שטרית:**
כן. אחרי שלוש שנים ...
- רועי גבאי:**
במידה ואין ספורטאים, יוכל להגיש ...
- אלי מזוז:**
שוב, העלייתם הערה ואנחנו קיבלנו את זה גם. כתבנו שאנחנו
- מכניסים את זה. אין לנו ניסיון קודם. אנחנו נבחן את זה, נראה איך זה עובד. נראה מה
- קורה. אם נצטרך לתקן או לשנות משהו קטן כזה או אחר, אנחנו נעשה. כי זה לא מוגדר
- ספורט. אתה צודק, עשינו את הדיון. אני אדייק את זה בקצרה. ההצעה לסדר שאושרה
- במועצת העיר היתה לספורט. זו היתה ההצעה שאנחנו אישרנו במועצת עיר. ולכן הכוח
- שניתן לוועדה היה לדון בנושא הספורט.
- רועי גבאי:**
למה לא לקחת חלק? זו הצעה שלך.
- ???:**
האמת שאלי התקשר באופן אישי, ולא יכולתי להגיע.
- אלי מזוז:**
שוב. את הספורט אישרנו. לגבי נושאים אחרים אנחנו נראה.
- אנחנו מתקדמים עם זה. נראה, יהיו הגשות, לא יהיו הגשות.
- משה חזות:**
יש דברים חריגים מספורט. כמו ריקודים סלוניים, שבאמת,
- אלי מזוז:**
יש צעד ראשון. זה לא נוגע לספורט.
- צבי גוב-ארי:**
רגע, אלי. אנחנו מעלים כאן לאישור את הדוח שלכם. האם יש
- תוספת לעניין הזה שאתה רוצה להוסיף מעבר למה שכתבתם?
- אלי מזוז:**
לא, אני הסברתי, כי היו שאלות. הסברתי. אם יש עוד שאלות,
- צבי גוב-ארי:**
אם יש בעיות נוספות שמתעוררות, תטפלו בזה. האם
- הפרוטוקול הנ"ל מאושר מבחינתכם? זה מה ששאלתי. העליתי להצבעה.
- רועי גבאי:**
אני רוצה להודות על העבודה שנעשתה, שלקחו את זה, אלי

לקח את זה ואמר אני מוכן לבחון את הדברים האלה מחדש, על אף שזה בא למועצת העיר. לתת את הבמה למועצת העיר,

צבי גוב-ארי: רגע, דקה. על מה אתה הולך לבחון מחדש, אתה מוכן לומר לי בבקשה?

רועי גבאי: הדיון היה לפני חצי שנה. נבחן מחדש. הובא לכאן. ואני מברך על התהליך.

דורית בן מאיר: יישר כוח, אלי. אני בעד.

צבי גוב-ארי: הצבענו על העניין הזה. הלאה.

דוד שטרית: מי בעד? פה אחד.

צבי גוב-ארי: כולם בעד.

החלטה מס' 11/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ועדת מלגות מיום 6.1.20.

משה חזות: על התיקון של ועדת מלגות לא צריך להצביע?
דוד שטרית: לא, לא, זה חלק מהוועדה. זה פנימי שלנו. זה חלק מהפרוטוקול.

6. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מס' 1/2020 מיום 19.1.20 בנושא תמיכות לעמותות הספורט.

משה חזות: אין לי בעיה עם נושא של תמיכות הספורט. אני מכיר, יודע.
רועי גבאי: איזה סעיף אנחנו, חברים?

משה חזות: יש לי רק דבר אחד.

צבי גוב-ארי: בוועדה העבירו 60,000 שקל לבית"ר.

משה חזות: כן, וחשבתי שאם אפשר היה באמת לפחות להעלות את זה בעוד 40,

צבי גוב-ארי: בוא נראה בבקשה איך השנה הזאת מסתיימת ונחליט מה קורה עם מצב -

משה חזות: אבל ככה אתה יכול גם למכבי יבנה. בוא נראה איך השנה

מסתיימת. השנה מסתיימת בכי רע. אתה מבין?

- צבי גוב-ארי:** לא יודע. אני לא כדורגלן. אני לא יודע איך מסתיימת השנה.
- משה חזות:** אבל לפחות בית"ר, קבוצה ש-90% מהשחקנים שם הם תושבי יבנה,
- צבי גוב-ארי:** בשלב זה תגברנו את בית"ר.
- משה חזות:** וזה תפקיד מאוד חשוב, בעיני, על בית"ר יבנה. אז הצעתי הצעה לסדר. לא התקבלה.
- ד"ר אהוד ויצמן:** העליתם הצעה לסדר שלא התקבלה.
- רועי גבאי:** הם ניצחו 5:0 לקראת הדיון, אומר הדובר פה. לא רצו שנפתח את זה. אבל יש מה לדבר עדיין.
- משה חזות:** כמובן שיש לי, זה נושא אחר. אחר כך התשלומים של שחקני הנוער, הילדים שמשלמים בכדורגל ובכדורסל, סכומים מאוד גבוהים. אבל זה נושא שיעלה בצורה מסודרת.
- צבי גוב-ארי:** אני שואל, זה קשור כאן?
- משה חזות:** זה קשור. זה משיק. כי זה תקציב של אליצור ושל מכבי.
- צבי גוב-ארי:** משה, משה. אתה מעלה כאן דבר, יכול להיות שצריך לבדוק אותו. אתה אומר שהתשלומים גבוהים מדי לכדורגל. צריך לבדוק מה העלויות של החוג לכדורגל. זה בגדים, זה מאמנים, זה הסעות, זה אוטובוסים. צריך לראות כמה זה עולה.
- משה חזות:** כן. אין שום בעיה. אבל לא 3,700 שקל. להביא נתונים מדויקים, כמה משלמים בספורט, בכדורגל ובכדורסל, שנדע. לדעתי הילדים מממנים גם את הבוגרים. אבל צריך לעשות סוף לתשלום. מה אתה צוחק? אתה יודע כמה משלמים בכדורסל?
- ד"ר אהוד ויצמן:** לא, אני צוחק על האמירה שקבעת כבר שזה מכסה גם את הבוגרים.
- משה חזות:** הילדים לא צריכים לשלם -
- רועי גבאי:** הילדים שלי משלמים 4,300 שקל לשנה, לצורך העניין, בסדר?
- ד"ר אהוד ויצמן:** אתה תעשה בדיקה.
- צבי גוב-ארי:** תהיו בבקשה מסודרים. תקשיבו טוב. אם יש למישהו נתונים, רוצה שניכנס לבדיקה, תעבירו בבקשה. אמרו בבקשה, יש דוגמאות כך וכך.
- משה חזות:** זו הצעה לסדר לשיבה הבאה?

- צבי גוב-ארי:** בלי הצעות. יש לך נתון, תעביר, נבדוק אותו. על מנת לתקן.
אנחנו לא משחקים פה, בכל דבר מרימים יד, מורידים יד.
- משה חזות:** אין שום בעיה. תקבל מייל מסודר.
- צבי גוב-ארי:** מועצה כזאת לא היתה לי כבר הרבה זמן.
- רועי גבאי:** אני רוצה ברשותך להתייחס לעמותת הספורט.
- צבי גוב-ארי:** אני מבקש לדבר על ביטול ועדת קליטה.
- רועי גבאי:** רגע, אנחנו מדברים על עמותות ספורט.
- משה חזות:** צביקה, זו מועצת עיר. זו הזכות שלנו להעביר מה שצריך, להעלות על השולחן. אי אפשר כאן להיות -
- רועי גבאי:** צביקה, אתה לא היית רוצה את המעמד הזה, זה ברור. רגע, אני רוצה לדבר על ספורט.
- צבי גוב-ארי:** הצבעתם על הנושא -
- רועי גבאי:** לא, לא, אני רוצה לדבר על הספורט. רגע, שנייה. שנה שעברה אישרנו תבחין מסוים עם טבלה מסוימת. אני רוצה רק לסבר את אוזניכם על המצב של הדירוגים, על פי מה שמציגים. שנה שעברה מכבי יבנה היתה מקום שביעי. אליצור יבנה היתה מקום שמיני. בית"ר יבנה היתה מקום ראשון ועלתה ליגה. היה אחוז מסוים. השנה מכבי יבנה מקום 15.
- דוד שטרית:** מה זה קשור למקום?
- רועי גבאי:** אתה נותן פה דירוג בליגה.
- דוד שטרית:** ליגה, ליגה, לא דירוג בליגה.
- רועי גבאי:** אתה נותן פה דירוג בליגה, מה זאת אומרת?
- דוד שטרית:** איזו ליגה. ליגה א', ליגה ב', ליגה לאומית.
- רועי גבאי:** אז ההבדל ליגה אחת הוא ...
- צבי גוב-ארי:** נכון, זה הבדל גדול.
- רועי גבאי:** לא, רגע, אז למה מכבי ואליצור באחוזים נפרדים? למה 7% בין הליגה? לא מבין.
- דוד שטרית:** מה זה 7%? אליצור היא בליגה לאומית. מכבי בליגה א'. ובית"ר בליגה ב'.
- רועי גבאי:** נכון. למה זה 7% ולא 5 ולא 8?
- דוד שטרית:** חילקנו את זה באופן יחסי. אין לך שום מדד כמה שווה ליגה ב' לעומת ליגה ג'.

- רועי גבאי:** אבל שנה שעברה היו בליגה ג'. על פי זה צריך אפס אחוז.
- דוד שטרית:** אני מדבר על השנה. אתה שואל, אז אני מסביר.
- רועי גבאי:** שנה שעברה היתה לנוער 3% לליגה ג'. אז מה ההבדל?
- דוד שטרית:** על מי ליגה ג'?
- רועי גבאי:** על בית"ר יבנה.
- דוד שטרית:** לא זוכר מה היה שנה שעברה. רק הדירוג. שאלת, אז יש פה במקרה, או שלא במקרה, שלוש דרגות. תסתכל. בין ליגה ב' לליגה א',
- רועי גבאי:** זה לבחור את המחיר ולעשות ...
- דוד שטרית:** למה אתה אומר? אתה סתם מאשים. תסתכל,
- רועי גבאי:** אני משווה שנה לשנה. אני משווה מיקום.
- חיים מסינג:** לא, הוא אומר לך שהתבחין לפי ליגות. אתה אומר אוקיי, אבל באחוזים, הוא מסביר לך שזה עניין יחסי.
- רועי גבאי:** הכל בסדר. איך אתה עושה ...
- דוד שטרית:** רגע, אני אסביר לך. רועי, אתה שואל. אני אסביר לך. סך הכל לדירוג ליגה זה 30%.
- רועי גבאי:** נכון.
- דוד שטרית:** יש לך ליגה ב', ליגה א' וליגה לאומית. לליגה ב' נתנו 3%.
- רועי גבאי:** ליגה נוספת, ליגה א', נתנו תוספת של 7% ובין א' ללאומית עוד 7%. ההפרש הוא זהה. החלוקה מתאימה.
- רועי גבאי:** לא יכול להיות.
- דוד שטרית:** למה לא יכול להיות? אין לך שום כלי,
- רועי גבאי:** דבר נוסף.
- צבי גוב-ארי:** לא, רגע, לא דבר נוסף. נתנו לך תשובה. יש לך השגה על התשובה הנ"ל? התשובה לא נכונה? אם היא נכונה, מקבלים, ממשיכים הלאה. אם היא לא נכונה, אז תעיר.
- רועי גבאי:** כן, חד משמעית. כדי לייצר הגדרות אחוזיות אומרים יש סך ליגות כדורגל חמש. סך ליגות כדורסל ארבע. ההבחנה היא כך וכך. כל זה שווה אחוז כך וכך. זה לא מה שנעשה. בסדר, לא נורא.
- צבי גוב-ארי:** לא, לא לא נעשה. זה כן נעשה. זה כן נעשה. ואל תמשיך כל פעם לזרוק משהו. 'לא נעשה, לא נעשה'. הכל נעשה. מה שלא נעשה זה הקליטה בין מה שאתה קורא לבין מה שנכנס לך לראש.

- רועי גבאי:** אותם אחוזים והשנה עלתה ליגה. איך יכול להיות?
- צבי גוב-ארי:** זה לא עובד באחוזים. יש פה רמות של ליגות ודירוג של ליגות. עלות של התמודדות בליגה מסוימת איננה שווה לעלות התמודדות בליגה יותר נמוכה. זה הסיפור. יש להם חוזים שצריך לעמוד בהם, מול אותם התאחדויות והתאגדויות אתה חייב לעמוד בסכום כך וכך על מנת להיות שם באותה ליגה.
- רועי גבאי:** אני רוצה להתייחס לכל הדברים, אחרי זה אתם רשאים להתייחס,
- צבי גוב-ארי:** לא, אתה תתייחס בבקשה, אבל גם תקבל תשובות. אתה לא יכול להתייחס ולא להתייחס לתשובות.
- רועי גבאי:** צביקה, אני אסביר שוב. זה דורש לרדת לפרטים. אני ברשותך בוא נרד לפרטים. בבקשה. שנה שעברה ליגה ג', השנה ליגה ב'. עלינו. האחוז אמור להשתפר.
- דוד שטרית:** לא, שוב. אתה טועה. אני לוקח אותה שנה באופן יחסי למה שיש היום. אני לא מתייחס לשנה שעברה.
- רועי גבאי:** שנה שעברה שום דבר לא השתנה,
- דוד שטרית:** אני לא יודע. אגב, קודם כל היו הערות שנה שעברה, אז הוועדה הזאת גם מקבלת הערות וגם מתקנת את עצמה. מה שהיה שנה שעברה לא רלוונטי. אני מתייחס לאותה שנה באופן יחסי. אני לא יכול להגיד עלתה ליגה אז אני מעלה לה אחוזים.
- רועי גבאי:** יש פה הצגה של עמותות שבפועל כל נושא הנוער מנוהל על ידי חברה למתנ"סים. אי אפשר לבוא ולהגיד יש פה עמותה עם כך וכך שחקני בית. שנייה, בבקשה. איך בוחנים שחקני בית? האם בוחנים שחקני בית גם בנוער? כי כולם בית? או בוחנים שחקני בית רק בליגה הבוגרת? או בוחנים שחקני בית כאלה שמשחקים בפועל? או כאלה שעל ספסל באופן כללי? איך בוחנים שחקני בית?
- צבי גוב-ארי:** האם בוחנים גם את הגובה של שחקני הבית? והיכן הוא גר?
- רועי גבאי:** שמו לי טבלה מול העיניים.
- צבי גוב-ארי:** הכל נעשה בצורה מסודרת. שחקני בית משחקים גם בנוער וגם בבוגרים.
- רועי גבאי:** איך בוחנים שחקני בית?
- בי גוב-ארי:** איך בוחנים? על פי היכולת המקצועית ולא אתה ואני נבחן. מי שבוחן שחקן בית זה הממונה על הנושא שנקרא ספורט. מתחתיו יש מאמנים והמאמן בוחר

מי מתאמן.

דוד שטרית: הוועדה לא הולכת ומראיינת את כל השחקנים, בודקת אם בגיל 15 הוא מקבל זה. יש מפקח שמונה מתוקף החוק על הוועדה. הוא מביא נתונים. שמענו גם את מנהל מחלקת הספורט. כל הטבלה הזאת, הכל באופן יחסי השווינו בין שלוש הקבוצות, שלוש העמותות, האגודות שהגישו את הבקשות באופן יחסי. אין לי, אני לא בודק כל ילד, כמו שאני לא בודק, סליחה להבדיל, בתמיכות אם האברך יש לו פאות או אין לו פאות.

רועי גבאי: תיאורטית, בית"ר יבנה מחר רוצים לפתוח אגודת נוער. האם הם יכולים?

דוד שטרית: אתה שואל אותי בתור מה? בתור מפעיל מחלקת הספורט?

רועי גבאי: אני שואל. כי זו השפעה -

דוד שטרית: יש קריטריונים. אני עובד לפי הקריטריונים.

צבי גוב-ארי: טוב, דוד, להפסיק בחקירה הזו. תעיר את הערותיך.

רועי גבאי: אני מעיר את הערותי ולאחר מכן תמשיך, בשמחה.

צבי גוב-ארי: מי בעד לאשר את הפרוטוקול?

רועי גבאי: אני מעיר את הערותיי.

צבי גוב-ארי: סיימת לדבר או לא?

רועי גבאי: אמרת 'תעיר את הערותיך'. אני מעיר את הערותי.

צבי גוב-ארי: יש לך חמש דקות לגמור את זה.

רועי גבאי: מעולה. הדבר הראשון זה תבחין שחקני בית. המשקל הכולל

בתבחין הוא מאוד גבוה, 40%. אני באמת לא יודע למה 40% יותר גבוה מדירוג בית, לעומת הפעלת תוכנית ילדים ונוער. זה דורש איזשהי הבאה. כמו שעשינו אגב בעמותות הדת. הבאנו תבחינים והצגנו אותם פה. אני מציע שנביא תבחינים ונציג אותם פה. זו מדיניות בעיני. הדבר השני, שנייה, תן לי, באמת. כי גם ככה הדיון הזה הפך להיות באמת לפרוטוקול בלבד. ראש העיר פה לא מעניינת אותו מועצת העיר, עם כל הכבוד. חברים יקרים, אנחנו לא ... בעניין זה.

צבי גוב-ארי: ראש העיר מאוד מעניינת אותו מועצת העיר. ראש העיר לא

מוכן להתחשב במי שקבע לעצמו קו להפריע לעבודת עיריית יבנה לאורך כל הקו. ואתה כזה. נקודה.

רועי גבאי: ממש לא. ממש לא.

צבי גוב-ארי: לכן זו ההתייחסות שלי אליך. וככה תהיה בשנתיים הקרובות.

לא תשתנה.

רועי גבאי: לא מכבודי, הכל בסדר. יש פה עניין של שחקני בית. הוצגה

פה תמונה של שחקני בית גם באגודות הנוער. זה יוצר מצב -

צבי גוב-ארי: האם זה נמצא בפרוטוקול עניין של שחקני בית?

משה חזות: כן, כן. יש, בטח.

דוד שטרית: אולי בכל זאת מילה. הקריטריונים לא הוועדה קובעת. אנחנו

ועדה שעובדת לפי קריטריונים. כמו שקבעתם קריטריונים לנושא דת, לפי זה עבדנו. המרכיבים הם דירוג ליגה, שחקני בית, הפעלת תוכניות ספורט לילדים ונוער ופעילות לנשים. לפי הנתונים, הוועדה מחלקת.

רועי גבאי: דוד, אני מאוד מעריך אותך, ואני מעריך שאתה יודע שאני

עושה עבודה, משתדל לעשות עבודה ובדיקה יסודית של הדברים. אני אומר דבר פשוט.

ד"ר אהוד ויצמן: ... אתה לא מגיש את הדברים האלה לפני, שיבדקו את מה

שאתה אומר. ובא לפה עם הטבלאות שלך. אם יש לך שאלות, תעביר קודם.

רועי גבאי: תראה, אהוד. אני עובד בעבודה מלאה, משרה מלאה. יש לי

יומיים להתעסק עם הדבר הזה. אני שעה לפני ישיבה, יושב לפני.

דוד שטרית: 10 ימים קיבלת את זה.

רועי גבאי: את זה? 10 ימים?

דוד שטרית: כן, קיבלתם 10 ימים.

דורית בן מאיר: בדואר קיבלנו.

רועי גבאי: אה, נכון. את עמותת הספורט קיבלנו. אני ממשיך. אגב,

אהוד, הדברים האלה קיימים בפרוטוקול מדי שנה. זה קיים. אתה לא צריך לתפוס אותי. יש

פה עמותות, אל תגיבו, חברים, די, בואו, באמת. תנו לדבר. אל תגיבו. אין צורך. יש פה

תבחינים לקבוצות ילדים ונוער. ככל הידוע, קבוצות הילדים והנוער של עמותות הספורט

בעצם מופעלות על ידי המחלקה לספורט, שיושבת תחת החברה למתנ"סים. זה תקציב

שנכנס לחברה למתנ"סים. אז לבוא ולהגיד שהעמותה הזאת, ה-2,100,000 שהלוואי שהיו

פה מפרטים לנו אותם, ומציגים לנו אותם, אבל מה אמרתם? אסור להציג אותם כי זו

עמותה פרטית. רחמנא ליצלן, 2,100,000 האלה, איך הם מחולקים? האם הם באמת

מגיעים לאגודות הנוער? וכו'. תבחין קבוצת נשים. אליצור מפעילה כמה שנים כבר קבוצת

נשים בוגרות שנמצאות כאן בצמרת הליגה הלאומית. קבוצה מצוינת. בנוסף לקבוצת נערות

וילדות. מכבי יבנה החלה להפעיל השנה קבוצת נשים, מבורך לחלוטין. אבל עדיין מכבי

מקבלת 6% ואליצור מקבלת רק 4%. איך ההשוואה הזאת? יש פה שאלות לגיטימיות לגבי

מדיניות. אני אסכם ואומר דבר אחד. כמו שעשינו בעמותות הדת, וזה מבורך לחלוטין, אני מציע, דוד, ואני אשמח, לא אני, ראש העיר לא ארצה שאני אהיה חלק מהצוות, לא אני. תקימו צוות מקצועי. תציגו תבחינים של נושא הספורט. בואו נייצר פה תחרות -

- צבי גוב-ארי:** נגמרו שתי דקות. מספיק.
- רועי גבאי:** בואו נייצר פה תחרות הוגנת.
- צבי גוב-ארי:** תודה רבה.
- משה חזות:** צביקה, רק משפט אחד.
- צבי גוב-ארי:** משה, הקדשנו לעניין הזה כבר חצי שעה.
- משה חזות:** לא, משפט אחד. יש 4,910,000 לתמיכות הספורט? בואו נוסיף עוד 40,000 שקל, 300,000 שקל שיהיה לבית"ר יבנה.
- צבי גוב-ארי:** אני לא רוצה לקבל החלטה בצורה הזאת כאן.
- דוד שטרית:** אי אפשר, זה לא עובד ככה. אתה לא יכול -
- משה חזות:** מה זה לא?!
- צבי גוב-ארי:** אני מעלה את העניין להצבעה, אישור הפרוטוקול. מי בעד? מי נגד? נמנע? אוקיי. כולם בעד. הרבה דברת.

החלטה מס' 12/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ועדת תמיכות מס' 1/2020 מיום 19.1.20 בנושא תמיכות לעמותות הספורט.

7. ביטול הוועדה לקליטה ועליה.

- צבי גוב-ארי:** משה, זה היה רעיון שלך לבטל את הוועדה לקליטת עלייה.
- משה חזות:** נכון. אנחנו לא קולטים 10% של עולים. אני חושב שאין צורך בוועדת קליטה. דיברנו על זה גם בישיבה שעברה. לא רוצה להאריך. אני רוצה שנצביע לבטל את ועדת קליטה.
- דורית בן מאיר:** למה לבטל ולא להקפיא?
- צבי גוב-ארי:** להקפיא?
- דורית בן מאיר:** תקפיא, אל תבטל.
- צבי גוב-ארי:** מי בעד הקפאת ועדת עלייה? הלאה.

החלטה מס' 13/20/15:

הוחלט פה אחד לאשר את הקפאת ועדת קליטה ועלייה.

8. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר משה חזות בנושא "הצבת מפעמים (דפיברילטורים) במתחמים השונים".

צבי גוב-ארי: משה, הצעה לסדר היום. מפעמים.

משה חזות: מפעמים, כן. דפיברילטורים. הצעה לסדר בנושא הצבת מפעמים (דפיברילטורים) במרחבים השונים.

דורית בן מאיר: בשביל הלב? ...

צבי גוב-ארי: תנו לו בבקשה להציג את ההצעה.

משה חזות: מפעם, או בשמו הלוועזי דפיברילטור, הינו מכשיר המחזיר קצב לב לפעולה סבירה על ידי מתן שוק חשמלי ללב, באמצעות שתי אלקטרודות שמצמידים לגוף החולה ובסמיכות ללב. השוק החשמלי משתק רגעית את פעולת הלב, וכך כאשר הלב חוזר לפעולה הוא יכול לפעום בצורה סדירה בכל דקה שחולפת. ללא טיפול פוחתים סיכוי ההישרדות של החולה ב-10-7 אחוז. ולכן, חיוני להחזיק מכשיר החיאה בהישג היד במשרד, בבית ובמרחב הציבורי. על פי הערכות רופאים, ניתן היה להציל עד 70% מהחולים שנפטרו בשל דום לב, אם היתה מבוצעת בהם החיאה תוך ארבע דקות מרגע האירוע. למרבה הצער, ברוב המקרים חסרים לאנשים בקרבת האדם החולה את הידע והכלים להעניק עזרה ראשונה מצילת חיים. המכשיר ידיותי וקל להפעלה. אין צורך בידע מוקדם להצלת חיים. ביצוע של שלוש פעולות פשוטות בלבד.

בהיותי יו"ר ועדת המרכזים, העירייה יצאה למכרז לרכישה והצבה של מפעמים. כידוע יותקנו בבתי ספר ובמוסדות חינוך. יוזמה ברוכה שיש להרחיב אותה לכל מבני הציבור, הגנים העירוניים והמרחבים הציבוריים השונים. על כן מוצע לקבוע חוק עזר עירוני להצבת מפעמים (דפיברילטורים) במרחבים הציבוריים. לקבוע כתנאי להיתר בגיליון דרישות לקבלת היתר לבניין עיר, שלכל בניין ו/או מבנה ציבור ו/או מבנה מסחרי הנבנה בעיר תהיה חובת רכישה והצבה של מכשיר החיאה במקום בולט וזמין. שלוש, לקבוע שהעירייה תרכוש ותציב במרחב הציבורי, בקרבת גני משחקים גדולים, במקומות מרכזיים בעיר, מכשירי החיאה מהסוג שציינתי. אני לא צריך להאריך בנושא של נחיצות הדפיברילטור. המכשיר הוא חיוני מאוד. וקראתם את הכל. אין צורך להרחיב. אני מבקש שתקבלו את ההצעה הזו.

היא רק תעזור להציל חיים בעיר. והלוואי שלא נזדקק לזה.

צבי גוב-ארי: אני חושב, ראשית וקודם כל, אנחנו מדברים על דבר חיוני ואני חושב שההצעה של משה הצעה בסדר. צריך רק לראות מה אנחנו עושים עם הדבר הזה. בזמנו החלטנו על כל בתי הספר, כל המועדונים הקהילתיים. בכל מתקן חדש שנפתח אנחנו רוכשים, עושים את זה. שאלה שאני מעלה. מצד אחד קיים חוק חתום על ידי אדון אהוד אולמרט, בזמנו. בשנת 2008. שמדבר על הצבה של דברים כאלה בכל מיני מקומות. מרכזי קניות וכו'. מה לי מפריע? החוק קיים. נניח שאני אוכף אותו. אוקיי, הצבת מכשיר כזה במרחב ציבורי. מה זה מרחב ציבורי? לשים אותו ברחוב באיזשהו מקום? אם זה מועדון נוער, אז יש מועדון נוער, בסדר. יש לי שם. אבל להציב אותו במרחב ציבורי נגיש לכל מי שיכול לבוא -

משה חזות: אני אסביר.

צבי גוב-ארי: ואז מי אחראי על התקינות של העניין הזה? מי מתחזק אותו? הבעיה היא לא לקנות ולהציב.

משה חזות: במרחבים הציבוריים יש לו קופסה מסודרת. והוא נמצא בתוך הקופסה הזו. זה משהו מוגן. הוא נגיש, כן. ... שנייה, שנייה. רגע, חברים.

צבי גוב-ארי: תנו לו רגע להסביר. כן, משה.

משה חזות: קודם כל במרחבים הציבוריים יש לו איזשהי קופסה מוגנת, שאפשר להתקין את המכשיר הזה. אבל יש הרבה מאוד מקומות בעיר, אז בזמנו רכשנו 20 כאלו. היום יש לנו הרבה מאוד בתי ספר, גני ילדים, יש לנו -

דוד שטרית: כל בתי הספר בעיר.

צבי גוב-ארי: בכולם יש.

משה חזות: רגע, איצטדיוני כדורגל, היכל ספורט. יש לנו עוד הרבה מאוד מקומות שלא, שיש שם גם פעילות ספורט, שאנחנו לא מציבים שם דפיברילטורים. וזה מאוד חשוב.

צבי גוב-ארי: האם זה נכון להוסיף בגני ילדים?

משה חזות: רגע, שנייה. מרכז העירייה פה, שיש פה נגישות לכל, עד אחד ... ראיתי את זה גם בחו"ל. וזה דבר מאוד חשוב. דבר נוסף, אם אנחנו מכניסים בהגדרה של רישיון להיתר, מה זה בשביל קבלן,

צבי גוב-ארי: אני אבדוק את זה חוקית.

משה חזות: ואז הוא יושב תחת המכשיר, יושב בכניסה בלובי.

צבי גוב-ארי: משה, אני אבדוק את זה רק חוקית אם אני יכול להכניס את

- זה כתנאי להיתר.
- רועי גבאי:**
יש חוק. לא צריך היתר. ואי אפשר להכניס את זה כבקשה להיתר. אבל הצורך –
- דובר:**
למה לא?
- רועי גבאי:**
כי החוק לא יכול להגביל לך את הבקשה להיתר. בקשה להיתר מותר ...
- משה חזות:**
אבל אנחנו יכולים להחליט שזה ייכנס כתנאי להיתר.
- רועי גבאי:**
אני כן מסכים לחלוטין עם הצורך. לא צריך לתת פה איזשהו מענה, פיתרון -
- צבי גוב-ארי:**
המענה צריך להיות על פי חוק של מדינת ישראל.
- רועי גבאי:**
לא צריך להיות פה כלל אצבע פשוט רגיל. כן צריך לייצר פה איזשהי חשיבה יצירתית כי הצורך קיים לחלוטין. לצורך העניין, יש מקומות שנניח יש בית כנסת ציבורי גדול. ונניח יש לידו כמה גני שעשועים. מספיק שנשים בגני שעשועים, במרחק של 100 מטר, שילוט עם חיצים, לדפיברילטור הקרוב, כבר חסכת בחיי אדם. כנראה אדם יגיע תוך דקה לדפיברילטור.
- דובר:**
ומה תגיד לו? תבוא ... בביתך?
- רועי גבאי:**
לא, זה יהיה במקום נגיש. (מדברים ביחד)
- דורית בן מאיר:**
יש לי איזה גברת שבעלה מת מהתקף לב, צעיר ...
- רועי גבאי:**
צריך לחשוב על המרחב הציבורי ולתת לו מענה נדרש. זה מה שצריך. ממש ללכת אזור אזור ולהגיד כמה אנשים יש שם,
- צבי גוב-ארי:**
החוק מטיל אחריות על מחזיק המתקן. על המבנה. והמחזיק מתקן ציבורי אחראי על תקינות וכל היתר. זה משהו מרחוק. אתה לא יכול לשים כזה דבר, קופסה במרחב ציבורי.
- רועי גבאי:**
עושים בדיקות אחת לכמה זמן.
- משה חזות:**
למה לא? אתה לא עושה בדיקות לתקינות -
- צבי גוב-ארי:**
זה נהדר. נגייס עוד שני אנשים שישתובבו פה, יבדקו 340 מכשירים כאלה.
- משה חזות:**
צביקה, הרעיון -
- צבי גוב-ארי:**
הרעיון בסדר. צריך לממש אותו.
- משה חזות:**
הרעיון שיהיה במרחב הציבורי. שיהיו מספיק מכשירים בכל מקום. שיהיה נגיש לתושבים. עם שילוט נכון.

רועי גבאי: לא, צריך לתת פה מענה ספציפי. לתת חשיבה. לבוא ולהגיד 'אנחנו רוצים', חבר'ה, צריך להגיד רוצה אני. (מדברים ביחד) אדוני ראש העיר, זו בדיוק הדוגמה כמו חוק העזר. רוצים להגיד 'רוצה אני', ולנסות לייצר את המענה הזה.

צבי גוב-ארי: טובה, קיים חוק מדינה. חתום על ידי ראש ממשלה על זה. לשעבר. צריך לקחת את העניין הזה, לנסות לתרגם את זה כחוק עזר מקומי. גם פה יש מגבלות. לדוגמה, במקום שיש בו פחות מ-500 איש, לא יותקן מתקן כזה. יש פה מגבלות אלה ואחרות. וצריך לראות איך אנחנו עושים את זה. בין היתר, לעשות חשיבה נוספת. כי אני לא חושב שמכשיר כזה צריך להיות בגני ילדים. אני אפילו חושש -

משה חזות: במקבץ של ארבעה, שישה גני ילדים,

צבי גוב-ארי: אני אפילו חושש שיהיה בגני ילדים. אבל שוב פעם, אני לא מדבר על עלויות וכו'. אפשר לרכוש את זה, זה לא הסיפור. הסיפור זה איך אנחנו בטוחים שהשימוש יהיה נכון. ושאיזשהו ונדליסט לא לוקח כזה דבר ותוקע למישהו בגב, במרחב הציבורי.

רועי גבאי: האם לצורך העניין, לכל רכב פיקוח עירוני יש דפיברילטור?

צבי גוב-ארי: איך אנחנו מתגברים על העניין הזה? זה יפה להגיד להתקין. ויבדקו, יהיה מי שיבדוק. אבל מי יהיה אחראי על העניין הזה כאשר מתקן כזה מותקן במרחב הציבורי ואין לו בעל בית? והולך ילד בערב ומסלק את העניין הזה, הולך לשחק עם מישהו אחר ודווקא הורג אותו? הרעיון של משה הוא רעיון טוב. אני מבקש להגדיר חוק עזר עירוני, בהתבסס על מה שקיים היום ולראות איך אנחנו מרחיבים את זה, תוך כדי חשיבה לאן אנחנו רשאים או לא רשאים לשים. אני לא רוצה בדרך של החלטה גורפת להגיע למצב כזה עוד שמישהו יהרוג לי ילד עם הסיפור הזה.

דוד שטרית: צביקה, רועי שאל אם יש בניידות. אמרתי לו יש בכל ניידת, וזה אולי הפיתרון למרחב הציבורי, לפארקים. כי הניידות מסתובבות.

צבי גוב-ארי: אני מקבל את ההצעה של משה. ואנחנו ננסה להעביר את זה. מי בעד ההצעה של משה? נעדן את זה לכיוון שישרת את המטרה.

החלטה מס' 14/20/15:

הוחלט פה אחד לקבל את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה מר משה חזות בנושא "הצבת מפעמים (דפיברילטורים) במתחמים השונים".

9. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רועי גבאי בנושא "מדיניות צהרונים ביבנה".

צבי גוב-ארי: הצעה לסדר היום, מדיניות צהרונים. בבקשה.

רועי גבאי: לפי עמדת משרד החינוך, חוק פיקוח על בתי ספר תשכ"ט – 1969, אינה נוחה למסגרות הפועלות אחר שעות הלימוד והמשרד אינו מעורב בהפעלת מסגרות אחר הצהריים ופיקוח עליהן, לרבות מסגרות הפועלות במבנה של מוסד חינוכי, לרבות צהרונים. הרשויות המקומיות הן גורם מרכזי בהפעלת צהרונים ומוסדות חינוך ברשות, אך יש מודלים שונים של צהרון, לעתים אפילו בתוך אותה רשות. לעתים הצהרונים מופעלים על ידי העירייה עצמה. במקרים אחרים על ידי חברה הנמצאת בשליטת העירייה ובמקרים רבים על ידי גורם חיצוני הנבחר על ידי העירייה, המוסד החינוכי או ההורים. מידת הפיקוח של העירייה על הצהרונים והסטנדרטים הנדרשים ממפעיליהם שונים ממודל אחד לאחר ומעירייה לעירייה. הערות שוליים, הפסקה האחרונה אחד לאחד ממשרד החינוך.

עקב כך שהיום בעיריית יבנה לא מתקיים מכרז להפעלת צהרונים, ועדיין ישנו שימוש הן במשאבי ונכסי העיר והן בכוח אדם לטובת ילדי העיר, לדוגמה סייעת שעבדה בבוקר ממשיכה לצהריים, הרי שנדרשת הסדרה בנושא. מה עוד שלעתים במקום בו יש ואקום של פעילות המדינה בתחום החינוך לגיל הרך, יש חשיבות ליצירת מדיניות מוסדרת למען איכות ופעילות טובה יותר בעבור ההורים, הילדים והצוות החינוכי.

לפני שאני אגיד מה אני מציע, פנו אלי עשרות הורים. יש לי רשימה. אני לא אגיד שמות, חלילה לא לפגוע באדם כזה או אחר, שיש לא מעט בעיות בנושא הצהרונים. אחד, כנראה שהתקבלה החלטה במהלך החודש האחרון, שלא יצאה באופן ברור או ודאי להורים, שמצמצמים את כוח האדם ומשנים את המודל של הצהרונים. כלומר, במקום שיהיו לצורך העניין בגן של 30 ילדים שלוש סייעות, או 29 ילדים, שלוש סייעות, הורידו סייעת אחת והיא פועלת רק ביומיים מסוימים, בשעות מסוימות. ובמקום זה שמו איזשהו מודל של מישהי מפקחת. על קבוצות של סייעות. נוצר מצב, מצבים נוספים שקורים, דיברנו על זה, זה הנושא של מזון. אנחנו לא יודעים מה איכות המזון, על אף שאני בטוח שהוא איכותי וטוב. אבל כן הייתי רוצה לדעת או לאפשר לייצר איזשהם מדדים או קריטריונים למזון שהילדים מקבלים.

נושא השימוש החד פעמי. לצורך העניין, דוגמה שדיברנו עליה, אין צורך להרחיב. חוגים. אני מקבל לא מעט פניות מהורים שאמורים להיות שני חוגים בצהרון, ובפועל מבוצע אחד. או שגם זה לא.

מסכים. יש לי רשימה של לפחות ארבעה גנים שונים, שמופעלים בצהרון מסכים, טלויזיות. זה לא באופן קבוע, זה לעתים כך, לעתים כך. אבל זה גם יוצר איזשהו מצב שבאמת הורים פונים, משתדלים, עושים. ויש פה איזשהי... עכשיו, כולי מלא הערכה, באמת מלאה, לכלל הגורמים. ואני גם מבין את הדאגה של ההורים. ולא כל דבר צריך לפעול מהר ולעשות. אבל כן לדעתי אנחנו כעיר, שמופעל פה, שהחברה למתנ"סים מפעילה את הצהרונים ללא מכרז. בפועל אני לא יודע על פי רמה חוקית אם נדרש או לא. אפשר לשאול את השאלה הזאת. אבל זה מופעל כרגע, מפעיל ללא מכרז. וזה לא פתוח לאופציות אחרות. גם מבחינה כלכלית, שאולי יכולים מפעיל אחר להציע בפחות. כן לפחות, לנו כעיר, יש מקום לייצר מדיניות מוסדרת בנושא הזה. לדוגמה להגדיר באמת תקן של סייעות.

אנחנו אומרים שעד 15 ילדים זה סייעת אחת. לצורך העניין. שבעיני, אגב, לגילאי השלוש, הטרם טרום חובה, נדרשים אפילו 10 ילדים, או 12 ילדים. ולשים שתי סייעות לכיתה של 29 או 30 ילדים, שתי סייעות על ילדים בני שלוש, שמספיק שסייעת אחת נמצאת עם אותו ילד שכרגע מה שנקרא מטיל את צרכיו. יש פה סייעת אחת על 28 ילדים. חברים, זו משמעות מאוד גדולה. אז אפשר לייצר פה איזשהי מדיניות שאומרת מהו יחס הסייעות בהתאם לגיל. ונכון שבכיתה א' לא דומה לגיל שלוש, או גיל ארבע.

הדבר השני הוא התייחסות למינימום ומקסימום ילדים בצהרון. קורה במהלך השנה שהורים מוציאים ילדים או מכניסים ילדים. יש כיתות לפעמים של מעל ל-35 ילדים. אפשר לבוא ולהגדיר חברה, מעל 35 ילדים אנחנו מייצרים פה איזשהי חשיבה מחדש. מעל 31 ילדים אנחנו מייצרים לא יודע, איזשהו מענה ופיתרון. זה כמות שלא עומדת גם לא בתקן משרד החינוך ליום יום. וכנ"ל ההיפך.

אופן בחירת ספק מזון. נתחיל לעשות מהלך שאני קיבלתי אתמול הודעה לגן צהרון שלי, מעניין. יכול להיות במקרה, יכול להיות שלא. קיבלתי 'בואו, אתם מוזמנים לטעימות מזון'. מבורך. למה זה קרה באמצע פברואר? לא יודע. למה עכשיו הולכים לשנות ספק באמצע השנה? לא יודע, לא שואל את השאלות האלה. אני כן אומר שלנו כעיר,

צבי גוב-ארי: זה טוב או לא טוב שהוזמנתם?

רועי גבאי: זה מצוין -

צבי גוב-ארי: זה טוב שמישהו יזם או לא?

רועי גבאי: הייתי רוצה להיות מוזמן בספטמבר או באוקטובר. הייתי רוצה

להיות מוזמן לקראת שנה הבאה.

צבי גוב-ארי: אולי טעמו בתחילת השנה פעם אחת?

רועי גבאי: שנייה, אבל אני כן אומר שגם בנושא הזה אנחנו יכולים

להגדיר מדיניות בנושא הזה. הצעה לסדר משמעותה לפתוח את הנושא לדיון. הצעה לסדר לא באה ואומרת אנחנו מקבעים. אנחנו מייצרים מדיניות. אפשר לתת את זה לאנשי מקצוע להגדיר את זה. אין לי בעיה שהצוות המקצועי יעשה את זה. כמות ואופי חוגים. אפשר להגדיר את זה בהתאם לגיל. שניים לגיל היותר רך. אחד לגיל היותר מאוחר. גם פה בנושא הזה.

אופי פעילות. כמו שדיברתי. מתן תכנים חינוכיים לפי תוכנית לימודים מוסדרת. אי הפעלת טלוויזיה בצהרון כהחלטה. לוח חופשות. כל שנה נשאלת השאלה חברה, אנחנו לוקחים יום מחנוכה או לוקחים יום מפסח? אנחנו כעיר, יש לנו מפעיל שמבצע את זה. יכולים להתוות את המדיניות בנושא הזה והוא יפעל בנושא הזה. וכנ"ל שמירה על מבני וציוד הגן. נקודה נוספת זה הפעלת קייטנות בחופשות הקיץ והחגים. גם כתפיסה. ואולי אחת הנקודות הכי חשובות בנושא, זה איכות כוח האדם. מה ההשתלמויות, מה דרישות הסף שאנחנו מציבים למפעיל לפני שהוא בוחר סייעת? אני מסכים שיש בעיה עם כוח אדם.

צבי גוב-ארי: לדברך, הסייעות עומדות בתור ואנחנו צריכים רק לקטוף סייעות. היום אתה נלחם כל יום בשביל לגייס סייעות.

רועי גבאי: אבל היום אתה מצמצם סייעות.

צבי גוב-ארי: אז אפשר לדבר כאן וכאן וכו', ולהציף דברים בשביל לומר אמרתי. זה בדיוק מה שאני לא אוהב בסגנון. הרי אתה יודע שנלחמים כל יום על מנת לגייס סייעת שהחליטה לא להגיע, וסייעת אחרת שהחליטה ממחר היא מפסיקה לעבוד. מצד אחד. מצד שני אתה אומר נוסיף עוד סייעות. אבל אתה בא ואומר עלות הצהרונים היא גבוהה. בואו נוריד מחיר של צהרונים. אי אפשר להצביע על הגדר. פעם להצביע פה, פעם להצביע שם.

רועי גבאי: לא דיברתי פה על עלות ...

צבי גוב-ארי: תסיים בבקשה את הצגת הנושא.

רועי גבאי: אני כן אומר שגם הנושא התקציבי יכול להיות לפתחנו. לחלוטין, נכון. העובדה שקשה לגייס לא אומר אגב, שהמחיר שהן מקבלות היום זה המחיר הנדרש. לא אומר את זה. הרי אם נפתח את זה, תיאורטית, בעיר שאין לה בעיה תקציבית, הרי שאין בעיה לגייס. נכון, יש פה עניין, אתם יודעים כמה מקבלת היום סייעת? אתם יודעים שהורידו לה את זה לשעתיים עבודה במקום ארבע? עוד יותר לצמצם את המציאות -

צבי גוב-ארי: הצפת את הנושא. רגע, יש הצגה של נושא.

רועי גבאי: אבל אני מציג.

צבי גוב-ארי: שלחת מסמך, תקריא אותו. נתייחס אליו.

רועי גבאי: זה חלק מההצעה לסדר. אם הייתי מקריא את המסמך, לא צריך אותנו. קחו חבר'ה בדואר האלקטרוני. תעשו וי ונגמר הסיפור. אני מסיים ואחרי זה פותחים את זה לדין. והנקודה האחרונה. מסמך מדיניות כזה, זו הצעה, יגובש על ידי הקמת צוות ייעודי מקצועי שייקבע על ידי ראש העיר, על ידי מועצת העיר. אבל כן ייצור פה איזשהי תהליך ודאות. איזשהו תהליך מדיניות של פעילות הצהרונים בעיר ולא יהיה לפתח של אדם כזה או אחר או אנשים כאלה ואחרים שמחליטים היום לשנות, להוביל, לעשות כך וכך. נדרש פה באמת הליך. חברים, אנחנו קבענו פה לפני כמה חודשים אי שימוש בפלסטיקים. ראש העיר, אתה אמרת הנושא הזה של הפלסטיק שהחזקתי הוא הנושא הכי חשוב בעסק.

צבי גוב-ארי: לא משתמשים בפלסטיקים עם ילדים.

רועי גבאי: לא השתנה. עדיין משונע האוכל.

צבי גוב-ארי: לא מקבל.

רועי גבאי: האוכל משונע אותו הדבר. ברוב הגנים. לא בכולם. משונע ב-ע'. רוב הגנים עברו בהחלט לרב פעמי.

צבי גוב-ארי: כל הגנים עברו לרב פעמי.

רועי גבאי: בחלק הוחלט לרכוש מדיחים שעדיין לא הגיעו.

צבי גוב-ארי: כל הגנים עברו לרב פעמי. וגם מצוידים עכשיו במדיחי כלים.

ועי גבאי: מעולה. רכש נעשה. האוכל עדיין משונע בפלסטיקים חמים. הנושא שאתה אמרת. אנחנו לא ידענו עליו. זה הנושא הכי חשוב. עדיין פה.

צבי גוב-ארי: אוקיי, הלאה.

רועי גבאי: אני מציע לייצר מסמך מדיניות כזה לטובת הוודאות של כולנו לטובת הוודאות של הסייעות. לטובת הוודאות של ההורים. לטובת הוודאות של הילדים. זה תפקידנו בתור מועצת עיר.

צבי גוב-ארי: תפקידה של העירייה גם לקבוע מדיניות וגם להפעיל את המערכות. על הנושא יש אחראי שנושא באחריות הכוללת. אפשר תמיד לבקר, אפשר תמיד לבדוק האם הוא עומד או לא עומד במה שצריך לעמוד. יש לי מפרט מסודר מה בדיוק נעשה ועל פי מה הדברים עובדים. העלית הצעה, אני מעלה את זה להצבעה.

רועי גבאי: האם ייתכן שיהיו שתי סייעות ל-29 ילדים, 30 ילדים? זה המצב, זה המצב.

צבי גוב-ארי: אני מעלה את העניין להצבעה. מי בעד? מי נגד ההצעה. תודה. הלאה.

הצבעה:

בעד: 2 (ה"ה: רועי גבאי, משה חזות)

נגד: 9 (ה"ה: צבי גוב ארי, חיים מסינג, אלי מזוז, אהוד ויצמן, פאלי כהן, מאיר דהן, דורון מלכה, שחר סימנה, יהודה דנינו)

החלטה מס' 15/20/15:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רועי גבאי בנושא "מדיניות צהרונים ביבנה".

וואוו, מדהים, חבר'ה. ניצחת ... מדיניות הצהרונים.	רועי גבאי:
ההצעה הבאה.	צבי גוב-ארי:
אפילו לא פותחים את הפה ואומרים -	רועי גבאי:
זה נכון. הלאה. ההצעה הבאה.	צבי גוב-ארי:
אנחנו יודעים שיש מישהו מאחורי זה, שמסדר את העניינים.	דורית בן מאיר:
כן? נראה לך 30 ילדים על שתי סייעות. דורית, נראה לך	רועי גבאי:
	הסיפור הזה?
יכול לקרות גם מצב שיהיה גן בלי אף סייעת -	צבי גוב-ארי:
נראה לך הסיפור הזה, ילד בן שלוש נמצא עם שתי סייעות.	רועי גבאי:
נראה לך הגיוני הדבר הזה? נראה לך הגיוני שמפעילים להם טלוויזיות?	צבי גוב-ארי:
רגע, ההצעה הבאה, בבקשה.	צבי גוב-ארי:

10. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רועי גבאי בנושא "תעדוף עסקים מקומיים בהתקשרויות עם העירייה".

רועי גבאי: הצעה לסדר, תעדוף עסקים מקומיים בהתקשרויות עם העירייה. בהתאם לסעיף 27, אבקש להגיש הצעה לסדר יומה של ישיבת מועצת העיר הקרובה. עסקים קטנים ובינוניים מהווים קטר ומנוע צמיחה של המשק בכלל ושל העיר בכלל. יציבות עסקים מקומיים מייצרת עוגן כלכלי ומרכזי לעיר, ומעבר לכך מהווה תרומה משמעותית להיצע מקומות התעסוקה בעיר. ישנה חשיבות רבת משקל בעידוד הצמיחה

העסקית של העסקים ושמירה על מעגל ההון המקומי וכמובן לקיום תחרותיות עסקית. למרות זאת, אותם עסקים עומדים בקשיים ואתגרי פריון רבים ולרוב קשיים אלה נובעים מגודלם או מאופיים ומתקשים לעמוד בעלויות של חברות גדולות מהם, המתמחות בתחום ייצור, שירות זהה.

עלינו כעיר לתפוס את העסקים הקטנים כמרכיב קריטי ביישוב. לצערנו רק עכשיו התבשרנו שהבורגר קבנה נסגר. אני כל פעם שומע על עוד מקרה,

צבי גוב-ארי: סליחה רגע. יצא אחד, נכנסו עשר. באמת!

רועי גבאי: ולשאוף לחזק אותם כמה שיותר, לתעדף רכש במערכת אספקה אשר תתמוך בכלכלה המקומית. שנייה, אין בעיה. אבל רגע. אני מבקש, שנייה. בשלב מאוחר יותר ניתן להחיל מדיניות זו על מרכזי הרשות, בכפוף לבחינה כלכלית מתאימה. על כן מוצע כי בכל הנוגע להתקשרות הפטורה ממכרז, מועצת העיר תקבע מדיניות של מתן עדיפות לעסקים מקומיים בשיעור של 5%, או כל שיעור אחר שיוסכם, בהצעות מחיר ורכש מול העירייה.

אני רוצה לחדד. פתח תקווה, פרדס חנה, כרכור, קריית טבעון, אשדוד, כולן אישרו את הבר הזה. וההצעה שהסיפור לא חוקי, אני מניח פה, את היועץ המשפטי של פרדס חנה-כרכור, שמסביר שחור על גבי לבן למה הדבר הזה חוקי ואפשרי. אם אתם רוצים, אני אקריא את זה גם.

צבי גוב-ארי: לא, לא, אל תקריא. לא צריך לדבר על חוקי.

דורון מלכה: אתה פעם ... היית עצמאי, רועי?

רועי גבאי: כן.

דורון מלכה: מתי?

רועי גבאי: הייתי יזם בעולם הסטרט אפים, כן, לחלוטין. חמש שנים.

דורון מלכה: יודע מה קורה ...

רועי גבאי: יודע לחלוטין ...

דורון מלכה: אז אני רוצה להגיד לך שאתה לא יודע -

רועי גבאי: שאלת, עניתי.

צבי גוב-ארי: אני מניח שהדברים נעשים במקומות אחרים. אבל אני רוצה,

לפני שאני מעלה את זה להצבעה, לומר כמה דברים. ראשית וקודם כל, אנחנו חייבים להפעיל שיקול דעת באשר לשימוש בכספי ציבור. כאשר קיימות שתי הצעות, ומישהו מציע הצעה יותר יקרה, אני לא אוכל לומר לציבור אני מממן את ההוא על חשבונך. אחד. דקה. הדבר הבא. באף עיר אנשי עסקים לא זוכים מה שביבנה זוכים. ועכשיו הסכת ושמע. אנחנו

מדברים רק על עניין של עסקים, מסחר. ביבנה משלמים 107 שקלים למטר לשנה. דקה, אל תעשה לי ככה. בראשון לציון 291. ברחובות 339. שים לב לרמת הסבסוד שלנו. זה סבסוד. אחד. היתה פעולה יזומה, ואני מברך עליה, של מלכה, בכל מה שקשור לסיוע לאנשי עסקים כאן, כולל העניין של פרסום, חוגים, קורסים הולכים להיות שם, על מנת לסייע להם. העניין של לקבל החלטה שמציע מיבנה, גם אם הוא הציע הצעה יותר יקרה, נקבל אותו. מחר תאר לך שכל הערים מסביב יעשו את אותו דבר. ואז המציע ביבנה לא יוכל לקבל עבודה בעיר אחרת, מפני ששם יעדיפו את האחר, למרות שהוא הגיש הצעה יותר יקרה. הסיפור הזה הוא מקל עם שתי קצוות. אני לא בעד ההצעה שלך. אני מבקש, רצית לומר משהו?

משה חזות: רציתי לומר, כיו"ר ועדת מכרזים הרבה מאוד שנים, אני חושב שיש גם חוות דעת משפטית בנושא הזה. ודרך אגב, לג'וברן ג'וברן הוא כותב פה 'כאמור אין הצעד נועז, אשר ייתכן ולא יעמוד מבחני בית המשפט'.

רועי גבאי: בבקשה, אנחנו כנבחרים ציבור יכולים לקבל את ההחלטה.

משה חזות: לא יכול לעמוד -

רועי גבאי: בשורה האחרונה הוא אומר 'אני מתיר את השימוש', נקודה. אני מתיר.

משה חזות: בסיפא שלו הוא כותב את הפסיקה הזו.

רועי גבאי: זו לא פסיקה, זו פרשנות.

משה חזות: את הפרשנות. שלא ייתכן שזה יעמוד -

רועי גבאי: אני מתיר, נכון?

דורון מלכה: הוא מתיר, אבל זה לא יגיע לכתלי בית משפט.

רועי גבאי: אין בעיה, יגיע. יבטל. התפקיד של יועצים משפטיים זה לתת

את שיעור הסיכון. הוא צריך להגיד אם זה חוקי או לא חוקי. אין פה בעיה של חוקיות.

משה חזות: אני חושב שלנושא הזה צריכה להתלוות חוות דעת משפטית

של איתן, של טובה, לנושא הזה. ובעצם ייסגר הגולל. כי אחרת אם לא תהיה לנו חוות דעת

משפטית בנושא הזה, אז אנחנו לא יכולים לבצע -

צבי גוב-ארי: משה, זה לא רק חוות דעת משפטית. תביט היטב. אתה פה

מסבסד ארנונה כמעט ב-60% פחות. זה לא קורה במקום אחר. מדוע לא העליתי עד היום?

העלאת ארנונה של 15% לעסקים. בשביל לתמוך בהם. אז מה אתם משחקים, סליחה רגע.

משחקים מהדלת האחורית. נעשתה פעולה אדירה, עד הרגע,

- רועי גבאי:** עסקים עומדים בתור להיכנס ליבנה?
- צבי גוב-ארי:** מה אתה רוצה? שהציבור הזה יצביע נגד הנחה לעסקים? אני מצביע נגד ההצעה שלך ואני אומר יותר מכך. ההצעה שלך מזיקה לעסקים ביבנה.
- רועי גבאי:** לפי ההנחה הזאת, העסקים עומדים בתור להיכנס לעיר.
- צבי גוב-ארי:** נכון. אכן כן. וזה עוד דבר. ותתחיל להיות בקיאה במה שנעשה בעיר, לא דרך המקלדת. מי בעד ההצעה שלו? מי נגד?
- דורון מלכה:** אני רוצה להגיד כמה מילים בבקשה.
- צבי גוב-ארי:** מי נגד ההצעה?
- דורון מלכה:** אני רוצה לדבר אחר כך.
- צבי גוב-ארי:** מי נגד? אתה רוצה לדבר עכשיו? ביקשת לנאום. מי בעד ההצעה של רועי?
- רועי גבאי:** אתם יכולים לראות. קרית טבעון, אשדוד. פתח תקווה.
- צבי גוב-ארי:** רק רועי. מי נגד? תודה רבה.

הצבעה:

בעד: 1 (מר רועי גבאי)

נגד: 10 (ה"ה: צבי גוב ארי, חיים מסינג, אלי מזוז, אהוד ויצמן, פאלי כהן, מאיר דהן, דורון מלכה, שחר סימנה, יהודה דנינו, משה חזות)

החלטה מס' 15/20/15:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רועי גבאי בנושא "תעדוף עסקים מקומיים בהתקשרויות עם העירייה".

צבי גוב-ארי: מלכה, תנאם. אני כבר לא אשאר אתכם. לפני שאתם הולכים, יש לכם כאן את הסיסמה לכניסה למחשב. יש לכם חדר מוכן עם כל מה שצריך. מפתחות ייחלקו לכם. מישהו צריך להיות אחראי מטעם חברי המועצה בשביל לתכנן את לוח הזמנים מי יושב מתי שם. כי זה משרד אחד.

רועי גבאי: איפה זה? בשעה טובה. חבל שצריך שאילתה שאתה לא רוצה להביא אותה כדי שזה יקרה.

צבי גוב-ארי: זה לא קשור לשאילתה. השאילתה לא הובאה הנה, מפני שהיה שם -

- רועי גבאי:** לא ענית בכלל למכתב שקיבלת, טובה. זה לא אמיתי הדבר הזה. מכתב של רן שרון.
- משה חזות:** בנושא הזה?
- רועי גבאי:** כן, אני התרעתי לנושא האחד ולא לנושא השני.
- דורון מלכה:** חבל לי ועצוב לי שרועי כל הזמן מתפרץ לדלתות כאלה, וזה באמת כבר זה הגיע להגזמה מאוד מטורפת.
- רועי גבאי:** אוקיי. איפה החדר?
- דורון מלכה:** לינה יודעת מהסיפור הזה. זה לפני ארבעה חודשים כבר טופל. ההצעה הזאת ארבעה חודשים רצה.
- רועי גבאי:** ההצעה הזאת רצה?
- רועי גבאי:** אה, אז מקדמים אותה?
- דובר:** לינה העלתה את זה.
- דורון מלכה:** לא. אני העליתי. לינה היתה במקום. יודעת בדיוק מה זה ...
- חיים מסינג:** תקשיב, דורון בהתחלה לקח את הנושא הזה כאישו רציני. הוא ניסה להעביר את זה. בדקנו את העניין הזה משפטית בצורה רצינית. לא איזה אחד שאמר בוא נראה אם זה יעבוד ... משפט. ודנו בזה (מדברים ביחד)
- דורון מלכה:** ... מכיר את כל הדברים כבר ארבעה חודשים. ולינה יודעת את זה, וחבל שאתה מנסה להביא לנו -
- רועי גבאי:** לא, שנייה רגע. על מה אתם מדברים? על עסקים של ...?
- דורון מלכה:** ניסו לקדם הצעה כזאת? לא ידעתי שניסו לקדם הצעה כזאת.
- דורון מלכה:** ארבעה חודשים, גם עם עו"ד סיני, שדיברתי איתו וישבתי איתו ארבעה חודשים. הסיפור הזה היה ולינה היתה מעורבת.
- רועי גבאי:** לינה היתה חברה בוועדת מכרזים, אבל היה סיפור בודד. אתם רציתם לעשות מתן העדפה לעסקים קטנים?
- דורון מלכה:** ברור. ארבעה חודשים ...
- רועי גבאי:** לא מכיר. ... אם היית עושה בתפקידך היית גם מרשה לעצמך להרשות לי להגיד שאתה, היתה לנו פגישה של מעוף. כי גם זה לא רלוונטי.
- משה חזות:** בואו, חבל על הזמן.
- צבי גוב-ארי:** זה מה שביקשת, תודה רבה.
- רועי גבאי:** לא, רגע, גם אני ביקשתי להתייחס.
- דורון מלכה:** אני רוצה להגיד כמה מילים. האמת, אני רשמתי כמה מילים.

אני לא רוצה פשוט להתלהם, אז רשמתי לי כמה מילים.

צבי גוב-ארי: אתה רוצה לומר כמה מילים? סליחה, רגע. כולם יהיו בשקט.

תאמר כמה מילים ושחררו אותי היום.

דורון מלכה: יופי, אני רוצה להגיד כמה מילים. רשמתי על מנת לרתום את

האמוציות לדבר הזה ולכן רשמתי את זה בצורה מסודרת. אז תסלחו לי שאני קורא את זה

בצורה מסודרת. אני מבקש למסור הודעה קצרה ולהתייחס לנושא העסקים המקומיים. נושא

העסקים הקטנים והבינוניים ביבנה קרוב ללבי, ואני מודה לראש העיר, צבי גוב ארי ולכל

החברים שנמצאים כאן. גם לאופוזיציה, וכולם ביחד.

צבי גוב-ארי: לא להפריע לו.

דורון מלכה: על ההזדמנות שניתנה לי לתרום את חלקי לקידום הנושא

הזה ללא תמורה וללא תנאים, שאני עושה את זה כמובן בהתנדבות מלאה, ואף אחד לא

משלם על זמני, כמו שאתה יודע, רועי,

רועי גבאי: גם לי לא.

דורון מלכה: וגם לכם. אבל גם אם אתה מקדם משהו,

רועי גבאי: שנינו ביחד באותה מטרה.

דורון מלכה: זו הזדמנות לציין כי פעולות רבות נעשות בעיר על ידי

העירייה, והעומד בראשה מר צבי גוב ארי, על מנת להיטיב ולשפר את מצבם של בתי

עסקים בעיר. דבר אשר בא לידי ביטוי במדיניות העירונית המבטיחה שיעור ארנונה נמוך

יחסית לערי האזור. וכמו שצביקה אמר, ואני חוזר, בראשון זה 291, ברחובות 229, נס

ציונה 309, אשדוד 329 שקל ארנונה לתושבים. פה בעיר 107 שקל, זה פחות בשליש ממה

שמשלמים כל השכנים שלנו פה מסביב. אז אני חושב -

רועי גבאי: מבחינה מקצועית אני ארחיב לך ...

דורון מלכה: בשמחה, אשמח מאוד. בשנה האחרונה הובלנו תוכנית

עירונית לקידום העסקים בעיר, בעידוד והדרכתו של משה וביצוע קמפיין מאוד נרחב של

יבנאים קונים ביבנה. וזה הדבר שחייב לעשות אותו ולתמוך בו כולם ביחד. וכולנו חייבים

לעזור למען העסקים האלה. אני היום למעלה מ-25 שנה יש לי פה עסק בעיר. אני חי את

העסקים, אני נושם את העסקים. אני נפגשתי איתם בצורה יומיומית ויודע בדיוק מה הם

צריכים ומה לא. עשינו כנס של יבנאים קונים ביבנה עם ד"ר צבי ברק שהיה פה. כנס

מדהים, של למעלה מ-200 בעלי עסקים שהיו כאן וחבל שלא כולם הגיעו על מנת להבין מה

קורה כאן.

אני רוצה להגיד עוד כמה מילים לגבי העניין של מה קורה עם בעלי עסקים פה. נכון שקשה

לכולם, גם עם ארנונה של 107 שקל, אבל גם יהיה לנו קשה עם 10 שקלים. זה לא יכול ללכת אותו דבר, כי אם לא יהיה פה שיתוף פעולה של כולם ביחד לטובת שיתוף פעולה בעיר, לא יקרה שום דבר.

רועי גבאי: היית מציין מילה על המעוף, קצת הוגנות. הכל בסדר.

דורון מלכה: בנוסף לזה, מעוף נכנסו גם לכאן. הולכים להיות כאן כל מיני

קורסים מאוד מעניינים,

רועי גבאי: קצת הוגנות על הדבר הזה.

צבי גוב-ארי: סליחה רגע. אני מבקש לתת לו לומר, זכות דיבור.

דורון מלכה: נושא של תעדוף עסקים עלה לפני ארבעה חודשים על ידי,

רועי, בוא,

רועי גבאי: ישבתי איתו בבית שלו,

משה חזות: שנה, שנתיים?

צבי גוב-ארי: תאמר מה שיש לך, דחילק.

רועי גבאי: יש לנו מטרה משותפת, דורון, זה העניין.

דורון מלכה: זה בטוח.

רועי גבאי: זה אנשים מאבדים את זה כאן.

צבי גוב-ארי: לא קרה כדבר הזה. יהודי רוצה לדבר, אתם מפריעים לו כל

הזמן.

דורון מלכה: נושא התעדוף של עסקים עלה לפני ארבעה חודשים בוועדת

מכרזים, שבו ניסיתם לקדם את הנושא הזה. הובהר לי בצורה חד משמעית שהנושא לא

חוקי, ולכן ירד מסדר העדיפות. בנוסף לכל, לאחר מחשבה נוספת בנושא עסקים, ודיברתי

עם אנשים, עם בעלי עסקים, שבאמת לא רוצים את כל הסיפור הזה, מסיבה אחת פשוטה.

מה קורה איתם כשהם עובדים בערים אחרות, ואם כל אחד יסגור את הדלתות. מה יקרה

להם? כי העיר קטנה. בסופו של דבר -

רועי גבאי: יש לזה תשובה כלכלית מאוד פשוטה. אם הייתם רוצים לקיים

דיון מקצועי.

דורון מלכה: בסופו של דבר, בכל מקצוע יש אחד. ואנחנו עיר קטנה. אם

אנחנו נסגור את הדלתות מכל הכיוונים אנחנו פוגעים בכל העסקים. לכן צריך להשאיר את

הדבר הזה חופשי לכולם ולתת לכל אחד להתמודד בדרכו.

רועי גבאי: אתה רכשת עכשיו 100 ...

דורון מלכה: בנוסף לכל, אנחנו לא יכולים כחברי ועדה לא לשחק בכספי

ציבור של אנשים. לא ב-5%, לא ב-7%, לא בכסף של אף אחד. כל חבר שירצה להתמודד יכול להתמודד. כל בעל עסקים מתמודד. יש מחיר. יעמוד במחיר, ייכנס. לא עומד במחיר, לא ייכנס. זה בסדר גמור. אני מכיר את זה, אני חי את זה, אני נושם, בטח לא לשחק,

רועי גבאי: ואתה חושב שהעוול שעשו לעסק יבנאי היה בסדר?

דורון מלכה: אם זה היה לא חוקי, אני חושב שזה לא היה בסדר. אתה יכול לשאול את לינה כמה אני נלחמתי על זה,

צבי גוב-ארי: חברים, סגרנו -

רועי גבאי: אני רוצה בבקשה להתייחס דקה. קצר מאוד.

צבי גוב-ארי: אהוד, תחליף אותי בבקשה.

משה חזות: תן לנו דקה אחת. זה חשוב מאוד מה שאנחנו אומרים. בדברים האלה יותר חשובים מכל דבר אחר.

רועי גבאי: מקבלים עוד דקה, באמת בצורה קצרה. אני רק מבקש

שלושה דברים להגיד. אני לא עושה, הכלי האופוזיציוני החוקי הדמוקרטי שיש לי הוא מועצת עיר. הסיפור פה הוא שותפות מלאה על מנת להצליח. אפשר לבחון כמה אחוזים מצביעים עם הקואליציה. אני לא אוהב את המשחק ואת השיח הזה, מצביעים לטובת העיר וכמה אחוזים יש ביקורת, ויש דעה אחרת. אני לא רוצה להתחיל לדון כל פעם במעקב בעוד שאילתה, בעוד דבר. אני מבקש אדוני ראש העיר,

צבי גוב-ארי: כל עוד שתדייק הכל יהיה בסדר. ביום שאתה פוגע בדברים מבלי לדעת את המשמעות, יתייחסו אליך בהרמת יד ובזה נגמר.

רועי גבאי: אין בעיה. אני חושב שהמקום לדון הוא כאן ולא בתקשורת, אדוני ראש העיר.

צבי גוב-ארי: מי שדן בתקשורת זה אתה. לפני שאתה עוד מעלה לי נושא, זה כבר מופיע בעיתון.

רועי גבאי: אני לא העברתי שום דבר לשום -

צבי גוב-ארי: קיבלת, זה כאן לא נוח לך. וככה אנהג גם בעתיד.

רועי גבאי: אין בעיה, מעולה.

צבי גוב-ארי: נגמר הסיפור. אתה רוצה תקשורת, תקבל תגובה בתקשורת.

רועי גבאי: אדוני ראש העיר, אני מבקש. נשאלו פה שאילתות לפני כמה

חודשים על נושא פארק המים, על נושא הנחל, הואדי בירוקה.

צבי גוב-ארי: עם כל הכבוד, נושא פארק המים. איזה יופי. העניין תקוע.

עובדים עליו צוותים שלמים. מחקרים, איכות הסביבה, בודקים עכשיו כיווני רוחות וכו'.

מוציאים הון תועפות על העניין הזה. בשביל לא לייצר מצב שבשכונה הנ"ל יוקם אולם אירועים. מדברים איתי על עיכוב בהקמה. אם אני יכול מחר לאשר את פארק המים עם אולם אירועים בפנים. אז במקום למחוא כפיים, אמרתי, אתה יושב על הגדר. מבחינתי דבר לעצמך. אני אותך לא רוצה לשמוע. אני סוגר את הישיבה.

רועי גבאי: זה לא אמרתי. כל מה שאני מבקש -

צבי גוב-ארי: אהוד, בוא שב כאן, תשמע -

רועי גבאי: אין בעיה. תקרא אחרי זה את הפרוטוקול. כל מה שאני מבקש,

***** מר צבי גוב ארי יוצא מהישיבה *****

משה חזות: אני רוצה שהוא ייתן תשובות לגבי, לא, באמת. אף אחד לא

ביקש חמש דקות לדבר חוץ ממני. לא יודע, אני רציתי באמת להעלות את הנושא הזה של בית העלמין. וזה דבר מאוד חשוב. באמת. אמרתי אוקיי. אתמול היו 28 קברים שנשארו. היום נשארו 25 קברים. יש לנו 25 קברים -

דוד שטרית: ועוד 500 -

משה חזות: ועוד 500, כן. אני רוצה לראות, דוד, אתה -

דוד שטרית: אני אמרתי שאני לא רוצה למות שם.

משה חזות: אוקיי, אני רוצה לראות שבן אדם שההורים שלו והאחים

והמשפחה פה קבורים והוא יילך להיקבר במוסד צופיה. נו, די, באמת. יכול להיות שאפשר לחשוב, לא, לקחת, יש 10% של קברים של ביטוח לאומי.

רועי גבאי: שנייה, רגע. דבר שאני מבקש לסיים רק. מה שאני ביקשתי

מראש העיר, אחד, זה לקבל עדכון. נאמר לו"ז, לקבל עדכון. זה מה שביקשתי. לא אמרתי, לא הטלתי ספק ולא ביקורת. אני רוצה לקבל עדכון. אלו הכלים שלנו לבקש עדכון. הדבר הנוסף, ... החלטנו, חברים, זה לא מכובד לצאת.

ד"ר אהוד ויצמן: חברה, בואו נכבד את רועי.

עו"ד מאיר דהן: חשבתי סיימת.

רועי גבאי: לא, אני רוצה להגיד לזה. כי אין מקום. אחרי זה תגידו הצעה

לסדר, תגידו זה. זה המקום היחיד שאנחנו יכולים להגיד את הדברים. ביקשנו ואמרנו שבסוף שנה יעמדו כל הוועדות לקיום ועדות. זה לא קרה. בואו נעשה עם זה משהו.

ד"ר אהוד ויצמן: ועדות מועצה?

רועי גבאי: כן, ועדות מועצה. שנקיים אותם. נעשה אותם בהקדם. וכל הנושאים השונים, אני לא רוצה חלילה לבייש או להגיד על אדם כזה או אחר. דבר נוסף, זה כנ"ל לגבי המשתתפים. אמרנו שמציגים כמה פעילות נעשתה. גם זה לא בוצע.

דורית בן מאיר: מה הכוונה מציגים?

רועי גבאי: אמרנו שנציג השתתפות של נציגי ציבור. איזה ועדות בוצעו במהלך השנה. סיכום שנה. דבר אחרון. יש פנייה שחוזרת על עצמה ואני מאוד מקווה ש... אותם. בכמה גנים. יש סיפור שבגנים מסוימים יש חול רחב מאוד. ויש גם אזור דשא סינתטי. אבל בחול הרחב הזה יש גם ארגז חול ספציפית שהילדים משחקים בו. הארגז חול הספציפי הזה שהילדים משחקים בו, מסונן, תקין, הכל בסדר. כל החול מסביב לא עובר את אותו עדכון ושינוי וסינון וצורך. ואז קורה שגם חתולים ובעלי חיים עוברים בחול. אז החול המסונן של אותו ארגז סגור ומכוסה ושמור. אבל שאר הגן, ילדים חוזרים עם עקיצות הביתה. ילדים חוזרים עם איזשהם דברים. ואנחנו לא היינו מודעים לדברים האלה בעבר. הגיע הזמן לעשות איזשהו סדר בנושא הזה. אולי חלק לרצף. אולי חלק דשא. באמת לעשות בדיקה ומיפוי של הדברים הללו. תודה.

ד"ר אהוד ויצמן: תודה רבה. אני סוגר את הישיבה.

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר